

Euroopan unionin virallinen lehti

C 108

49. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

6. toukokuuta 2006

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2006/C 108/01	Asia C-66/06: Kanne 6.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti	1
2006/C 108/02	Asia C-74/06: Kanne 8.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta	2
2006/C 108/03	Asia C-76/06 P: Britannia Alloys & Chemicals Ltd:n 9.2.2006 tekemä valitus asiassa T-33/02, Britannia Alloys & Chemicals Ltd. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.11.2005 annetusta tuomiosta	2
2006/C 108/04	Asia C-84/06: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 10.2.2006 — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) v. 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV ja 4. Wala Nederland NV	3
2006/C 108/05	Asia C-88/06: Kanne 13.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti	4
2006/C 108/06	Asia C-95/06 P: Valitus, jonka Bausch & Lomb Inc. on tehnyt 15.2.2006 asiassa T-154/03, Biofarma SA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 17.11.2005 annetusta tuomiosta	4
2006/C 108/07	Asia C-103/06: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de Grande Instance de Paris on esittänyt 22.2.2006 — Philippe Derouin v. Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (U.R.S.S.A.F. de Paris — région parisienne)	5
2006/C 108/08	Asia C-109/06: Kanne 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta	6
2006/C 108/09	Asia C-117/06: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin on esittänyt 21.2.2006 kiinteistöasiassa Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus, asianosaiset: 1. Salem Abdul Ghani El Rafei 2. Kamal Rafehi 3. Ageel A. Al-Ageel	6

FI

2006/C 108/10	Asia C-120/06 P: Valitus, jonka Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM) ja Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) ovat tehneet 27.2.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-69/00, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Spa (FIAMM) ja Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchi Technologies, Inc. (Fiamm Technologies) v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio, 14.12.2005 antamasta tuomiosta	6
2006/C 108/11	Asia C-121/06 P: Valitus, jonka Giorgio Fedon & Figli SpA ja Fedon America, Inc. ovat tehneet 1.3.2006 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-135/01, Giorgio Fedon & Figli Spa ja Fedon America, Inc. v. Euroopan yhteisöjen komissio ja Euroopan unionin neuvosto, 14.12.2005 antamasta tuomiosta	7
2006/C 108/12	Asia C-125/06 P: Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 1.3.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-33/01, Infront WM AG (aikaisemmin Kirchmedia WM AG) v. komissio, 15.12.2005 antamasta tuomiosta	7
2006/C 108/13	Asia C-126/06: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Protodikeio Tripoleos (Kreikka) on esittänyt 3.3.2006 — Carrefour — Marinopoulos AE v. Nomarchiaki Autodioikisi Tripoleos	8
2006/C 108/14	Asia C-127/06: Kanne 3.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	8
2006/C 108/15	Asia C-128/06: Kanne 3.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta	9
2006/C 108/16	Asia C-129/06: Valitus, jonka Autosalone Ispra Snc on tehnyt 4.3.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-250/02, Autosalone Ispra Snc v. Euroopan atomienergiayhteisö, 30.11.2005 antamasta tuomiosta	9
2006/C 108/17	Asia C-131/06 P: Castellblanch SA:n 27.2.2006 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-29/04, Castellblanch SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Champagne Louis Roederer, SA, 8.12.2005 antamasta tuomiosta	10
2006/C 108/18	Asia C-132/06: Kanne 7.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta	11
2006/C 108/19	Asia C-133/06: Kanne 8.3.2006 — Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto	12
2006/C 108/20	Asia C-134/06: Kanne 8.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavaltaa	12
2006/C 108/21	Asia C-135/06 P: Valitus, jonka Roderich Weißenfels on tehnyt 10.3.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-33/04, Roderich Weißenfels v. Euroopan parlamentti, 25.1.2006 antamasta tuomiosta	13
2006/C 108/22	Asia C-139/06: Kanne 10.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta	14
2006/C 108/23	Asia C-140/06: Kanne 14.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Tšekin tasavalta	14

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2006/C 108/24	Asia C-151/06: Kanne 20.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN	14
2006/C 108/25	Asia T-15/02: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — BASF v. komissio (Kilpailu — Vitamiinituotealan kartellit — Puolustautumisoikeudet — Sakkojen määrän laskemista koskevat suuntaviivat — Sakon laskentapohjan vahvistaminen — Varoitettava vaikutus — Raskauttavat asianhaarat — Johtajan tai yllyttäjän rooli — Yhteistyö hallinnollisen menettelyn kuluessa — Salassapitovelvollisuus ja hyvän hallinnon periaate)	16
2006/C 108/26	Asia T-26/02: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Daiichi Pharmaceutical v. komissio (Kilpailu — Vitamiinituotealan kartellit — Sakkojen määrän laskemista koskevat suuntaviivat — Sakon laskentapohjan vahvistaminen — Lieventävät asianhaarat — Yhteistyöstä annettu tiedonanto)	16
2006/C 108/27	Asia T-322/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16.3.2006 — Telefon & Buch v. SMHV (Yhteisön tavaramerkki — Kanteen tutkittavaksi ottaminen — Ennalta-arvaamattomat seikat — Mitättömyysvaatimus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Sana-merkki WEISSE SEITEN — Ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b-d alakohta)	17
2006/C 108/28	Asia T-411/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Herbillon v. komissio (Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokan määrittämisen purkaminen — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)	17
2006/C 108/29	Asia T-429/03: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Valero Jordana v. komissio (Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokan määrittämisen tarkastus — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)	18
2006/C 108/30	Asia T-10/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Leite Mateus v. komissio (Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokan määrittämisen tarkastus — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)	18
2006/C 108/31	Asia T-26/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Verborgh v. komissio (Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokkaan luokittelu uudelleenarviointi — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)	18
2006/C 108/32	Asia T-31/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Eurodrive v. SMHV (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin euroMASTER rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset sanamerkit EUROMASTER — Tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuuden puuttuminen — Väitteen osittainen hylkääminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	19
2006/C 108/33	Asia T-35/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia v. SMHV (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Aikaisempi sanamerkki FERRERO — Yhteisön tavaramerkkihakemus, joka koskee FERRÓ sanaosan sisältävää kuvamerkkiä — Rekisteröinnin este — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	19
2006/C 108/34	Asia T-44/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Kimman v. komissio (Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokan määrittämisen tarkastus — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)	20

2006/C 108/35	Asia T-129/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Develey v. SMHV (Yhteisön tavaramerkki — Kolmiulotteinen tavaramerkki — Muovipullon muoto — Rekisteröinnin este — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Aikaisempi kansallinen tavaramerkki — Pariisin yleissopimus — TRIPS-sopimus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	20
2006/C 108/36	Asia T-226/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Italia v. komissio (Kumoamiskanne — Asetus (EY) N:o 316/2004 — Viinikaupan yhteinen markkinajärjestely — Perinteisten merkintöjen suoja — Tiettyjen perinteisten täydennysmerkintöjen luokittelua koskeva muutos — Käyttäminen kolmansista maista peräisin olevien viinien päällysmarkkinöissä — Menettelyvirhe — Suhteellisuusperiaate — TRIPS-sopimus)	20
2006/C 108/37	Asia T-289/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8.3.2006 — Lantzoni v. yhteisöjen tuomioistuin (Henkilöstö — Ylennys — Ylennyspisteiden myöntäminen — Yhteys arviointikertomukseen)	21
2006/C 108/38	Asia T-238/99: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 8.3.2006 — Service station Veger v. komissio (Kannekirjelmä — Muotovaatimukset — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)	21
2006/C 108/39	Asia T-448/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.2.2006 — Komissio v. Trends ym. (Oikeuspaikkalauseke — Oikeudenkäyntiväite — Yhtiön osakkaita vastaan nostettu kanne)	21
2006/C 108/40	Asia T-449/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.2.2006 — Komissio v. Trends ym. (Oikeuspaikkalauseke — Oikeudenkäyntiväite — Yhtiön yhtiömiehiä vastaan kohdistuva kanne)	22
2006/C 108/41	Asia T-46/05: Kanne 3.2.2005 — Komissio v. ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD	22
2006/C 108/42	Asia T-71/06: Kanne 27.2.2006 — ENERCON v. SMHV	23
2006/C 108/43	Asia T-73/06: Kanne 28.2.2006 — Cassegrain v. SMHV	23
2006/C 108/44	Asia T-74/06: Kanne 3.3.2006 — Fox Racing v. SMHV	24
2006/C 108/45	Asia T-76/06: Kanne 24.2.2006 — Plásticos Españoles (Aspla) v. komissio	24
2006/C 108/46	Asia T-80/06: Kanne 3.3.2006 — Budapesti Erömü v. komissio	25
2006/C 108/47	Asia T-82/06: Kanne 14.3.2006 — Apple Computer International v. komissio	26
2006/C 108/48	Asia T-84/06: Kanne 13.3.2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding v. komissio	27
2006/C 108/49	Asia T-87/06: Kanne 14.3.2006 — L'Oréal v. SMHV	27
2006/C 108/50	Asia T-88/06: Kanne 17.3.2006 — Dorel Juvenile Group v. SMHV	28
2006/C 108/51	Asia T-90/06: Kanne 20.3.2006 — Tomorrow Focus v. SMHV	28

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2006/C 108/52	Asia T-96/06: Kanne 17.3.2006 — TSAKIRIS-MALLAS A.E. v. SMHV	29
2006/C 108/53	Asia T-275/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15.3.2006 — Aries Meca v. komissio	29
2006/C 108/54	Asia T-506/04: Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 10.3.2006 — Success-Marketing v. komissio	29
EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN		
2006/C 108/55	Virkamiestuumioistuimen päätös nro 1/2006, tehty 15.2.2006 pidetyssä yleiskokouksessa asioiden jakamisesta jaostoihin (julkaistaan EUVL:ssä)	30
2006/C 108/56	Asia F-19/06: Kanne 20.2.2006 — Semeraro v. komissio	30
2006/C 108/57	Asia F-20/06: Kanne 22.2.2006 — De Luca v. komissio	31
2006/C 108/58	Asia F-21/06: Kanne 2.3.2006 — Da Silva v. komissio	31
2006/C 108/59	Asia F-22/06: Kanne 6.3.2006 — Vienne y.m. v. Euroopan parlamentti	32
2006/C 108/60	Asia F-23/06: Kanne 3.3.2006 — Abad-Villanueva y.m. v. komissio	32
2006/C 108/61	Asia F-24/06: Kanne 10.3.2006 — Abarca Montiel ym. v. komissio	33
2006/C 108/62	Asia F-25/06: Kanne 10.3.2006 — Ider ym. v. komissio	34
2006/C 108/63	Asia F-26/06: Kanne 10.3.2006 — Bertolete ym. v. Euroopan yhteisöjen komissio	34
2006/C 108/64	Asia F-27/06: Kanne 10.3.2006 — Lofaro v. komissio	35
2006/C 108/65	Asia F-96/05: Virkamiestuumioistuimen määräys 21.3.2006 — Marengo v. komissio	35
<hr/>		
II <i>Valmistavat säädökset</i>		
.....		
<hr/>		
III <i>Tiedotteita</i>		
2006/C 108/66	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 96, 22.4.2006	36

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Kanne 6.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti

(Asia C-66/06)

(2006/C 108/01)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: F. Simonetti ja X. Lewis sekä avocat F. Louis ja solicitor C. O'Daly)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

- yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Irlanti ei ole noudattanut ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdan sekä 4 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia ja jotka kuuluvat liitteessä II olevien luokkien 1 a), b), c) ja f) hankeryhmien piiriin, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 5–10 artiklan mukaisesti
- Irlanti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelutYhdenmukaisten, varauksettomien kokoa koskevien kynnysarvojen käyttö

Komission mukaan Irlannin täytäntöönpanolainsäädäntö on puutteellinen, koska siinä ei säädetä ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin liitteessä II oleviin luokkiin 1 a), b) ja c) kuuluvien hankeryhmien osalta tehokkaista toimenpiteistä, joilla ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa ja 4 artiklan 3 kohdassa edellytetyt tulokset voidaan saavuttaa.

Direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat määrittellä tapauskohtaisesti selvittämällä tai ”jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla”, onko ympäristövaikutusten arviointi tarpeen suorittaa liitteessä II lueteltujen hankkeiden osalta. Riippumatta siitä, minkä määrittelytavan jäsenvaltio päättää panna täytäntöön, kyseisen tavan on oltava 4 artiklan 3 kohdan mukainen eli siinä on otettava huomioon liitteessä III luetellut arviointiperusteet. Näitä arviointiperusteita ovat esimerkiksi hankkeen koko, yhteisvaikutus muiden hankkeiden kanssa, hankkeen sijainti, hankkeen vaikutusalueella olevan ympäristön herkkyys ja hankkeen vaikutus historiallisesti, kulttuurisesti tai arkeologisesti merkittävään alueisiin.

Irlanti on kuitenkin täytäntöönpanolainsäädännössään käyttänyt liitteessä II oleviin luokkiin 1 a), b) ja c) kuuluvien hankkeiden osalta yhdenmukaista, varauksetonta kokoa koskevaa kynnysarvoa siten, ettei mitään muita hankkeen ominaispiirteitä ole mahdollista arvioida.

Kalan tehoviljely

Täytäntöönpanolainsäädännössä näytetään sallittavan kokeellisten kalanviljelylaitosten osalta mahdollisuus arvioida ympäristövaikutukset, ”jos ministeri katsoo, että ehdotetulla kalanviljelyllä on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia”. Kyseisessä lainsäädännössä ei kuitenkaan ole mitään viittausta ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin liitteessä III vahvistettuihin arviointiperusteisiin. Ministerillä ei siten ole mitään nimenomaista velvollisuutta ottaa huomioon tällaisen kokeellisen kalanviljelylaitoksen ehdotettua sijaintia eikä mitään muuta arviointiperustetta määrittäessä sitä, onko ympäristövaikutukset arvioitava.

Komissio huomauttaa, että Irlanti myöntää tarpeen antaa liitteen III arviointiperusteita koskeva nimenomainen säännös kalanviljelylaitoksia koskevien hankkeiden osalta. Siltä osin kuin komissio on asiasta tietoinen, mitään muuttavaa lainsäädäntöä ei kuitenkaan ole annettu tai siitä ei ole ilmoitettu komissiolle.

Kanne 8.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-74/06)

(2006/C 108/02)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: D. Triantafyllou)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on soveltanut muista jäsenvaltioista Kreikan alueelle tuotujen käytettyjen autojen verotusarvon määrittämiseksi yhtä ainoaa arvon vähentämisen perustetta, joka perustuu ainoastaan ajoneuvon ikään ja jonka mukaan yli kuuden kuukauden mutta alle vuoden ikäisen auton arvosta voidaan tehdä 7 prosentin vähennys tai vuoden ikäisestä autosta 14 prosentin vähennys, mikä ei takaa sitä, että maksettava vero ei missään tapauksissa ylitä samankaltaisten käytettyjen autojen, jotka on jo rekisteröity kotimaassa, arvoon sisältyvää jäljelle jäävää veroa, ja koska arvon alennuksen laskemisperustetta ei ole ilmoitettu yleisölle ja koska siitä, että asiantuntija tutkii ajoneuvot, on maksettava 300 euron suuruinen maksu,
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Jäykkä arvon alenemista koskeva asteikko, jota Helleenien tasavalta soveltaa maahantuotuihin käytettyihin autoihin, ei heijasta lainsäädäntöön sisältyvää ajoneuvojen arvon todellisen vähenemisen tarkkuutta koskevaa edellytystä eikä näin ollen takaa sitä, että maksettava rekisteröintivero ei missään tapauksissa ylitä jäljelle jäävää veron määrää, joka sisältyy sellaisten samankaltaisten käytettyjen ajoneuvojen arvoon, jotka on jo rekisteröity Kreikassa.
2. Valituslautakunnassa käytävä menettely ei riitä korvaamaan tämän perusjärjestelmän puutteita, se edellyttää huomattavan

tavan ehkäisevän maksun maksamista ja kyseisen menettelyn osalta ei ole julkaistu niitä edellytyksiä, joka on otettava huomioon käytettyjen ajoneuvojen arvon määrittämiseksi, mikä tekee tämän menettelyn tehottomaksi.

Britannia Alloys & Chemicals Ltd:n 9.2.2006 tekemä valitus asiassa T-33/02, Britannia Alloys & Chemicals Ltd. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.11.2005 annettusta tuomiosta

(Asia C-76/06 P)

(2006/C 108/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Britannia Alloys & Chemicals Ltd. (edustajinaan solicitor S. Mobley, solicitor H. Bardell ja solicitor M. Commons)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa tuomion sikäli kuin siinä hylätään Britannian päätöksestä nostama kanne
- kumoaa päätöksen 3 artiklan sikäli kuin se koskee Britanniaa
- toisen luetelmakohdan osalta toissijaisesti muuttaa päätöksen 3 artiklaa sikäli kuin se koskee Britanniaa siten, että siinä Britannialle määrätty sakko kumotaan tai sen määrää alennetaan huomattavasti
- toisen ja kolmannen luetelmakohdan osalta toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen tämän ratkaistavaksi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskysymyksestä antaman tuomion mukaisesti
- joka tapauksessa velvoittaa komission korvaamaan omat oikeudenkäyntikulunsa ja Britannian oikeudenkäyntikulut, jotka liittyvät asian käsittelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Valittaja väittää, että

1) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi asetuksen N:o 17/62/ETY (jäljempänä asetus N:o 17) ⁽¹⁾ 15 artiklan 2 kohtaa, kun se katsoi, että komissio oli soveltanut asianmukaisesti 15 artiklan 2 kohdan mukaista 10 prosentin liikevaihtokattoa Britannian liikevaihtoon 30.6.1996 päättyneenä tilikautena pikemminkin kuin päätöksen tekemistä edeltäneenä tilikautena

2) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta

a) kun se pysytti komission harjoittaman syrjinnän periaatteessa samassa tilanteessa olleiden yritysten välillä soveltamalla 10 prosentin liikevaihtokattoa Britannian tapauksessa viimeiseen vuoteen, jota komissio pitää ”tavanomaisena taloudellisena toimintana”, ja kaikkien muiden päätöksen adressaatteina olleiden yritysten tapauksessa päätöksen tekemistä edeltäneeseen tilikauteen

b) kun se pysytti komission päätöksen, jolla syrjitään Britanniaa sen vuoden osalta, johon 10 prosentin liikevaihtokattoa sovelletaan, verrattuna sen käytäntöön muissa suoraan verrattavissa tapauksissa

3) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta

a) kun se pysytti komission päätöksen käyttäen muuta kuin edeltävää tilikautta asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohdassa mainittua liikevaihtokattoa soveltaessaan. Valittajan mukaan mahdollisen sakon ehdottomasta enimmäismäärästä on oltava varmuus

b) kun se tulkitsi asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohtaa tavalla, jossa määrätään seuraamus, joka ei vastaa seuraamusta, josta oli määrätty rikkomisen tekohetkellä, loukaten tällä tavoin yritysten perusoikeuksia.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus N:o 17: Perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus (EYVL 13, 21.2.1962, s. 204–211).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden on esittänyt 10.2.2006 — Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) v. 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV ja 4. Wala Nederland NV

(Asia C-84/06)

(2006/C 108/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staat der Nederlanden (Alankomaiden valtio, kansanterveys-, hyvinvointi- ja liikuntaministeriö)

Vastaajat: 1. Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, 2. Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, 3. Weleda Nederland NV ja 4. Wala Nederland NV

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Edellytetäänkö ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/83/EY ⁽¹⁾ sitä, että jäsenvaltiot soveltavat sellaisiin antroposofisiin lääkkeisiin, jotka eivät samalla ole homeopaattisia lääkkeitä, kyseisen direktiivin III osaston 1 luvussa säädettyjä lupaedellytyksiä?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko Alankomaiden lainsäädäntöön sisältyvää säännöstä, jonka mukaan antroposofisiin lääkkeisiin sovelletaan luvan saamisen osalta edellä mainittuja edellytyksiä, pitää EY 28 artiklaan kohdistuvana sellaisena poikkeuksena, joka on sallittu EY 30 artiklan nojalla?

⁽¹⁾ EYVL L 311, s. 67.

Kanne 13.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti

(Asia C-88/06)

(2006/C 108/05)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Enegren, I. Kaufmann-Bühler)*Vastaaja:* Irlanti**Vaatimukset**

- on todettava, että Irlannin tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden työssään käyttämille työvälineille asetettavista turvallisuutta ja terveyttä koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 89/655/ETY (toinen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) muuttamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/45/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
- Irlanti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 19.7.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 195, 19.7.2001, s. 46.**Valitus, jonka Bausch & Lomb Inc. on tehnyt 15.2.2006 asiassa T-154/03, Biofarma SA v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 17.11.2005 annettua tuomiosta**

(Asia C-95/06 P)

(2006/C 108/06)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset***Valittaja:* Bausch & Lomb Inc. (edustajat: M. Silverleaf, QC, solicitor R. Black, solicitor B. Gerber ja solicitor E. Kohner)*Muut osapuolet:* 1. Biofarma SA, 2. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)**Vaatimukset**

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- pysyttää SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 5.2.2003 tekemän päätöksen
- velvoittaa SMHV:n rekisteröimään tavaramerkki, jonka rekisteröintiä on haettu valittajan nimissä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan tästä valituksesta ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetusta kanteesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antama tuomio on kumottava seuraavista syistä:

Tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että yleisön keskuudessa oli sekaannusvaara kyseisten kahden merkin välillä. Valittaja väittää, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyi tähän päätelmään, se teki oikeudellisen virheen ja/tai rikkoi menettelymääräyksiä. Virheet, joihin valittaja vetoaa, ovat lyhyesti seuraavat.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen, kun se jätti tarkastelematta asianmukaisesti tai lainkaan sitä, ovatko tavarat, joita varten kilpailevat merkit on rekisteröity tai pyritään rekisteröimään, samankaltaisia tavaroita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lähtökohta oli oikeudellisesti virheellinen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi valittajan mukaan pitänyt tarkastella, ovatko tavarat, joita varten rekisteröintiä haetaan, samankaltaiset kuin tavarat, joiden osalta toisen merkin käyttö on osoitettu. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi toiminut näin, sen olisi valittajan mukaan pitänyt päätellä, että ne eivät ole ja että 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiselle ei näin ollen ollut perustetta. Toissijaisesti sen olisi valittajan mukaan pitänyt päätellä, että tavaroiden välillä on enintään lievä samankaltaisuus ja että tehtäessä kokonaisarviointia siitä, onko sekaannusvaara olemassa, tällainen vähäinen samankaltaisuus edellyttää erittäin korkeaa samankaltaisuuden astetta kyseessä olevien tavaramerkkien välillä ja syitä (joita ei annettu), miksi kohdeyleisö saattaa kuvitella, että ne tulevat kaupallisesti toisiinsa sidoksissa olevista lähteistä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valittajan mukaan oikeudellisen virheen, kun se sovelsi 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tarkastellessaan kyseessä olevien merkkien suhteellista samankaltaisuutta. Se ei tehnyt arviointiaan sellaisen kokonaisarviointin perusteella, joka koskee kokonaisvaikutelmaa, jonka keskivertokuluttaja merkeistä saa, kun tämä näkee tai kuulee ne, vaan kyseisten merkkien muodostavien sanojen kielellisten ja sanallisten ominaispiirteiden perinpohjaisen analyysin perusteella.

Samankaltaisuutta arvioidessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi valittajan mukaan pitänyt tarkastella merkkejä kokonaisuutena ja ottaa huomioon se, millainen visuaalinen ja erityisesti foneettinen vaikutus kyseessä olevilla merkeillä kokonaisuutena tarkasteltuina on keskivertokuluttajaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valittajan mukaan lisäksi ottanut huomioon sitä, että kyseessä olevat tavarat ovat tavaroita, joiden osalta on kiistatonta, että kohdeyleisön voidaan olettaa olevan erittäin huolellinen sekä niitä valitessaan että niitä käyttäessään. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi soveltanut asianmukaista lähestymistapaa, se olisi katsonut, että kyseiset tavaramerkit sekä kuulostavat että näyttävät erilaisilta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valittajan mukaan yksilöinyt kohdeyleisöä ja teki näin ollen oikeudellisen virheen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja katsoessaan, että potilaat kuuluvat kohdeyleisöön. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt päätellä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, että kohdeyleisö muodostuu lääketieteen alan ammattilaisista.

Samankaltaisuutta arvioidessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toimi valittajan mukaan mekaanisesti. Se ei punninnut havaitsemiaan samankaltaisuuksia eikä pohtinut, johtivatko ne sekaannusvaaraan. Sen sijaan se oletti, että näin oli. Näin tehtyään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kyseisten merkkien ja tavaroiden väliset erot ja katsoi, että ne eivät poista tätä vaaraa. Se teki tämän asiaa perustelematta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki näin ollen oikeudellisen virheen soveltaessaan 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinut, ja/tai rikkoi menettelymääräyksiä ja erityisesti työjärjestyksen 81 artiklaa, kun se ei perustellut päätöstään.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valittajan mukaan oikeudellisen virheen, kun se ei tarkastellut kyseisten tavaroiden keskivertokuluttajan tarkkaavaisuustasoa eikä sitä, saattaisiko tämä vähentää sekaannusvaaraa. Sen olisi pitänyt ottaa huomioon se erittäin korkea tarkkaavaisuus, jota keskivertokuluttaja osoittaa valmistellessaan valintaansa kyseisten tavaroiden välillä ja tämän valinnan tehdessään, ja vaikutus, joka tällä voi olla sekaannusvaaraan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näin ollen soveltanut asianmukaisesti 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinut.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de Grande Instance de Paris on esittänyt 22.2.2006 — Philippe Derouin v. Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (U.R.S.S.A.F. de Paris — région parisienne)

(Asia C-103/06)

(2006/C 108/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de Grande Instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Philippe Derouin

Vastaaja: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (U.R.S.S.A.F. de Paris — région parisienne)

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 14.6.1971 annettua asetusta N:o 1408/71⁽¹⁾ tulkittava siten, että sen vastainen on Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä 2.5.1968 tehdyn verosopimuksen kaltainen sopimus, jossa määrätään, että ansiotulot, jotka Ranskassa asuvien ja sosiaalivakuutettujen työntekijöiden Yhdistyneessä kuningaskunnassa saamia ansiotuloja ei oteta huomioon laskettaessa Ranskassa perittävien C.S.G.- ja C.R.D.S. maksun määräytymisperusteena olevia tuloja?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä. 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 12.)

Kanne 23.2.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-109/06)

(2006/C 108/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: W. Mölls)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Kantajan vaatimukset

- on todettava, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
- Saksan liittotasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 31.12.2003.

⁽¹⁾ EUVL L 283, s. 51

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Kammergericht Berlin on esittänyt 21.2.2006 kiinteistöasiassa Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus, asianosaiset: 1. Salem Abdul Ghani El Rafei 2. Kamal Rafehi 3. Ageel A. Al-Ageel

(Asia C-117/06)

(2006/C 108/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Rekisteröidyt omistajat: Gerda Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus

Asianosaiset: 1. Salem-Abdul Ghani El Rafei 2. Kamal Rafehi 3. Ageel A. Al-Ageel

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kielletäänkö 27.5.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan säännöksillä kauppasopimuksen täytäntöönpanosta seuraava kiinteistön luovutus mainitun asetuksen liitteessä I mainitulle luonnolliselle henkilölle?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Kielletäänkö asetuksessa (EY) N:o 881/2002 kiinteään omaisuuteen kohdistuvan omistusoikeuden siirtymisen edellytyksenä oleva kirjaaminen kiinteistörekisteriin myös silloin, kun perustana oleva kauppasopimus on tehty ja luovutus todettu sitovaksi ennen kuin luovutusrajoitus julkaistiin EY:n virallisessa lehdessä, ja kauppahinta, jonka asetuksen liitteessä I mainitun luonnollisen henkilön tulee sopimuksen mukaan ostajana maksaa, oli ennen tätä ajankohtaa
 - a) talletettu notariaatin tilille tai
 - b) maksettu myyjälle?

⁽¹⁾ EYVL L 139, s. 9.

Valitus, jonka Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM) ja Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) ovat tehneet 27.2.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-69/00, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Spa (FIAMM) ja Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchi Technologies, Inc. (Fiamm Technologies) v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio, 14.12.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-120/06 P)

(2006/C 108/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) (edustajat: avvocati I. Van Bael, F. Di Gianni ja A. Cevese)

Vastapuolet: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio

Muut osapuolet: Euroopan yhteisöjen komissio ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on, mikäli se tässä vaiheessa on mahdollista, pääasiassa määrättävä, että valittajille on korvattava vastapuolten lainvastaisesta tai laillisesta toimenpiteestä aiheutunut vahinko
- Vastapuolet on joka tapauksessa veloitettava korvamaan sekä tässä oikeusasteessa että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- Toissijaisesti on määrättävä, että valittajille on kohtuullisesti korvattava se vahinko, joka niille on aiheutunut siitä, että asian käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa pitkittyi kohtuuttomasti
- On määrättävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka kohtuuden nimessä ovat tarpeen

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että valituksenalaisessa tuomiossa on virhe, koska siinä ei ole ollenkaan perusteltu erästä keskeistä esillä ollutta väitettä, toisin sanoen sitä, että valittajilla oli esillä olleelle asialle ominaisissa tosiasiallisissa tilanteissa oikeus vedota maailman kauppajärjestön valituselimen tekemään päätökseen todistaakseen vahingonkorvausta vaatiessaan yhteisön toiminnan lainvastaisuuden.

Valitus, jonka Giorgio Fedon & Figli SpA ja Fedon America, Inc. ovat tehneet 1.3.2006 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-135/01, Giorgio Fedon & Figli Spa ja Fedon America, Inc. v. Euroopan yhteisöjen komissio ja Euroopan unionin neuvosto, 14.12.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-121/06 P)

(2006/C 108/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Giorgio Fedon & Figli SpA ja Fedon America, Inc. (edustajat: asianajajat I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni ja R. Antonini)

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 14.12.2005 antama tuomio on kumottava
- asian on todettava olevan ratkaisukelpoinen ja pääasia on ratkaistava siten, että valittajille myönnetään oikeus saada korvausta aiheutuneesta vahingosta, koska vastapuolilla on vastuu lainvastaisesta toimesta tai laillisesta toimesta
- vastapuolet on joka tapauksessa veloitettava korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olleesta menettelystä ja valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- toissijaisesti valittajille on myönnettävä kohtuullinen korvaus siitä, että menettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on kestänyt kohtuuttoman pitkään
- on ryhdyttävä kaikkiin muihin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen kohtuussyistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että valituksenalainen tuomio on virheellinen siltä osin kuin siitä puuttuvat täysin perustelut yhden pääväitteen osalta eli että tälle asialle ominaisten erityisten toiseikkojen perusteella valittajilla on oikeus vedota maailman kauppajärjestön riitojen ratkaisuelimen tekemään päätökseen osoittaakseen vahingonkorvauskanteensa yhteydessä, että yhteisön menettely on ollut lainvastaista.

Valitus, jonka Euroopan yhteisöjen komissio on tehnyt 1.3.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-33/01, Infront WM AG (aikaisemmin Kirchmedia WM AG) v. komissio, 15.12.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-125/06 P)

(2006/C 108/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Banks ja M. Huttunen)

Muut osapuolet: Ranskan tasavalta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-33/01, Infront WM AG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 15.12.2005 antama tuomio on kumottava.
- Asia on ratkaistava lopullisesti ja katsottava, että asian T-33/01 kantajalla ei ollut oikeussuojan tarvetta.
- Asian T-33/01 kantaja on velvoitettava korvaamaan komissiolle tuosta asiasta ja tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus koskee ongelmaa siitä, koskeeko toimi suoraan ja erikseen henkilöä EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla. Komissio katsoo, että valituksen kohteena olevassa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen näiden käsitteiden tulkinnassa ja soveltamisessa. Se on siten horjuttanut toimielinten välistä tasapainoa, joka ilmenee säännöistä, joissa säädetään oikeudesta saada asiansa käsitellyksi yhteisöjen tuomioistuimissa yhteisön toimen pätevyyden riitauttamiseksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että komission päätös koskee suoraan ja erikseen yritystä, jolle kyseisestä päätöksestä voidaan katsoa enintään aiheutuvan välillistä taloudellista vahinkoa ja joka ei ole edes osoittanut tällaisen vahingon todennäköisyyttä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hyväksynyt seikoiksi, joiden perusteella toimi koskee henkilö erikseen, monille muille sellaisille toimijoille yhteisiä tekijöitä, jotka ovat kantajaan rinnastettavassa tilanteessa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Dioikitiko Protodikeio Tripoleos (Kreikka) on esittänyt 3.3.2006 — Carrefour — Marinopoulos AE v. Nomarchiaki Autodioikisi Tripoleos

(Asia C-126/06)

(2006/C 108/13)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Dioikitiko Protodikeio Tripoleos (Kreikka)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Carrefour — Marinopoulos AE

Vastaaja: Nomarchiaki Autodioikisi Tripoleos

Ennakkoratkaisukysymykset

- a) Onko tämän ennakkoratkaisupyyntön perusteluissa mainittu edellytys siitä, että 'bake-off'-tuotteiden kaupanpitämiseksi on ensin saatava lupa, EY:n perustamissopimuksen 28 artiklassa tarkoitettu määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaava toimenpide?
- b) Mikäli vastaus on myöntävä, kysytään, onko edellytyksellä, jonka mukaan ennen leipomotoiminnan aloittamista on hankittava asiaa koskeva lupa, vain laadullinen tavoite eli että sillä ainoastaan laadullisesti varmistetaan se, mikä koskee kaupan pidettävän leivän ominaisuuksia (tuoksua, makua, väriä ja kuoren ulkonäköä) sekä ravintoarvoa (asia C-325/00, komissio v. Saksa, tuomio 5.11.2002), vai tavoitellaanko sillä kuluttajan ja kansanterveyden suojelemista leivän laadun mahdolliselta muuttumiselta (Kreikan ylimmän hallintotuomioistuimen tuomio 3852/2002)?
- c) Ottaen huomioon, että edellä mainittu rajoitus koskee erotuksetta sekä kotimaisia että yhteisön 'bake-off'-tyyppisiä tuotteita, kysytään, onko olemassa yhtymäkohtaa yhteisön oikeuden kanssa ja voiko tämä rajoitus suoraan tai välillisesti vaikuttaa edellä mainittujen tuotteiden jäsenvaltioiden väliseen vapaaseen liikkuvuuteen tosiasiallisesti tai mahdollisesti?

Kanne 3.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-127/06)

(2006/C 108/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: A. Aresu)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
- Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2002/65/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika on päätynyt 9.10.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 271, s. 16.

Kanne 3.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-128/06)

(2006/C 108/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Maidani ja G. Braun)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta sisäpiiritiedon määritelmän ja julkistamisen sekä markkinoiden manipuloinnin määritelmän osalta 22 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission direktiivin 2003/124/EY⁽¹⁾ mukaisia velvollisuuksiaan, koska se ei ole

antanut tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle

- Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2003/124/EY täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 12.10.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 339, s. 70.

Valitus, jonka Autosalone Ispra Snc on tehnyt 4.3.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-250/02, Autosalone Ispra Snc v. Euroopan atomienergiayhteisö, 30.11.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-129/06)

(2006/C 108/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja(t): Autosalone Ispra Snc (edustaja(t): avvocato B. Casu)

Vastapuoli: Euroopan atomienergiayhteisö (asiamiehet: E. de March ja avvocato A. Dal Ferro)

Vaatimukset

- Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin ottaa valituksen tutkittavaksi.
- Kumoo ensimmäisen oikeusasteen asiassa T-250/02 antaman tuomion.
- Määrää asian T-250/02 palautettavaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta se antaisi uuden tuomion, jossa se hyväksyy asiassa ensimmäisessä oikeusasteessa kantajana olleen kannekirjelmässä esitetyt vaatimukset, turvaututtuaan ensin viran puolesta asianmukaisiin asian selvittämistoimiin, kuten asiantuntijoihin, katselmukseen ja todistajien kuulemiseen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa

asian tosiseikkojen oikeudellinen arviointi on virheellinen, koska todistustositseikkoja on vääristelty

yhteisön oikeuden todisteiden vastaanottamista koskevia menettelyllisiä säännöksiä on rikottu

Castellblanch SA:n 27.2.2006 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-29/04, Castellblanch SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Champagne Louis Roederer, SA, 8.12.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-131/06 P)

(2006/C 108/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Castellblanch SA (edustajat: asianajajat F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse ja D. Moreau)

Muut oikeudenkäynnin asianosaiset: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ja Champagne Louis Roederer, SA

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-29/04, Castellblanch SA vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.12.2005 antaman tuomion siltä osin kuin siinä katsottiin, ettei sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toinen valituslautakunta rikkonut yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tehdessään 17.11.2003 päätöksen asiassa R 37/2002-2, ja antaa asiassa lopullisen tuomion ja näin ollen
- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan asiassa R 37/2000-2 17.11.2003 tekemän päätöksen siltä osin kuin siinä hylättiin Castellblanch SA:n tekemä valitus ja hyväksyttiin väitemenettelyssä nro B 15703 tehty kaikkia riidan kohteena olevia tuotteita koskeva väite ja hylättiin yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 55962

- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi yhteisön oikeutta siltä osin kuin se otti huomioon kaksi uutta asiakirjaa, jotka esitettiin ensimmäisen kerran vasta tässä tuomioistuimessa, vaikka sen ei olisi pitänyt hyväksyä niitä.

Kantaja ei valita riidanalaisesta tuomiosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kumoamiskanteessa esittämänsä ensimmäisen oikeudellisen perusteen osalta siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että tavaramerkin aikaisempi haltija oli esittänyt riittävästi näyttöä aikaisemman tavaramerkin käyttämisestä asianomaisella alueella. Kantaja kuitenkin arvostelee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei merkkien vertailussa ottanut huomioon aikaisemman tavaramerkin käyttämisen luonnetta ja erityisesti sitä, että tämä ei kiinnittänyt huomiota vaikutukseen, joka kyseisellä käyttämisellä oli aikaisemman tavaramerkin erottamiskyvylle.

Mitä tulee vertailuun tavaroiden ja sekaannusvaaran olemassaolon välillä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa rikotaan useita yhteisön oikeuden säännöksiä siihen kantajan väitteeseen nähden, jonka mukaan aikaisemman tavaramerkin käyttämistä koskeva näyttö koski ainoastaan "Champagne"-merkkiä eikä kaikkia niitä tavaroita, joita varten aikaisempi tavaramerkki oli rekisteröity. Lisäksi, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sekaannusvaaraa koskevassa arvioinnissaan vertailee merkkejä "Champagne" ja "Cava", kantajan mukaan tuomioon sisältyy ristiriitaisia perusteluja, koska kyseinen tuomioistuin katsoi yhtäältä, että kuluttajia kiinnostaa erityisesti viinien alkuperä, ja toisaalta, että "Champagne" ja "Cava" ovat samoja tuotteita. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi virheellisesti sekaannusvaaran olemassaoloa nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.

Sekaannusvaaraa koskevassa arvioinnissaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut huomioon aikaisemman tavaramerkin käyttämistävän vaikutusta, eikä se samanlaisuutta koskevassa arvioinnissaan aikaisempien tavaramerkkien ja myöhemmän tavaramerkin välillä arvioinut oikein kantajan tavaramerkin erottamiskykyisten osien ja sellaisen osien, joilta puuttuu erottamiskyky, painoarvoa. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi virheellisesti sekaannusvaaran olemassaoloa nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.

⁽¹⁾ EYVL L 11, s. 1.

Kanne 7.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-132/06)

(2006/C 108/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: E. Traversa ja M. Afonso)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 2 ja 22 artiklan sekä EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on 27.12.2002 annetun lain nro 289 (vuoden 2003 talousarviolaki) 8 ja 9 §:ssä antanut nimenomaisia ja yleisiä säännöksiä siitä, ettei tiettyjen verokausien aikana suoritettuja verotettavia liiketoimia voida hyväksyä
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio muistuttaa, että yhteisön lainsäätäjät on asettanut jäsenvaltioille kaksi velvollisuutta siten, että sen lisäksi, että niillä on velvollisuus toteuttaa kuudennen arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanon edellyttämät kaikki lainsäädäntötoimet, niillä on myös velvollisuus toteuttaa kaikki sellaiset hallinnolliset toimet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että arvonlisäverovelvolliset noudattavat kuudenteen direktiiviin perustuvia velvollisuuksiaan, erityisesti velvollisuuttaan maksaa vero tietyn ajanjakson aikana suoritetuista verotettavista liiketoimista. Yhteisön lainsäätäjän määräämä arvonlisäveron yhdenmukaistaminen menettäisi merkityksensä sekä käytännön hyötynsä, jos kansallisilla veroviranomaisilla ei olisi velvollisuutta ottaa käyttöön tehokkaita hyväksymis- ja valvontatoimenpiteitä, joilla pyritään ”yhtenäisen veronannon varmistamiseen kaikissa jäsenvaltioissa”, kuten kuudennen direktiivin 14 perustelukappaleessa todetaan.

Italian lain nro 289/2002 8 ja 9 §:llä käyttöön otetuilla säännöillä ylitetään yhteisön lainsäätäjän jäsenvaltioille antaman hallinnollisen harkintavallan rajat. Sen sijaan, että Italian valtio olisi tarkoittanut tätä harkintavaltaa käytettävän verovalvonnan tehostamiseksi, se on edellä mainitulla lailla ottanut käyttöön varsinaisen yleisen kiellon, joka kohdistuu syrjimättömästi ja ennaltaehkäisevästi kaikenlaisiin arvonlisäveroalan hyväksymis- ja tarkastustoimintoihin, ja rikkonut näin suoraan kuudennen direktiivin 22 artiklan säännöksiä sekä näin ollen 2 artiklassa säädettyä yleistä velvollisuutta kantaa arvonlisäveroa kaikista verotettavista liiketoimista. Italian lainsäätäjät tarjoaa kaikille sen verotustoimivallan alaisuuteen kuuluville arvonlisäverovelvollisille mahdollisuutta tiettyjen verokausien aikana välttyä kaikenlaiselta verovalvonnalta. Verovelvollinen voi saada tämän huomattavan edun maksamalla kiinteämääräisen summan, jolla ei ole mitään tekemistä sen arvonlisäveron kanssa, joka verovelvollisen pitäisi maksaa kyseisen verokauden aikana luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista.

Tällainen tavanomaisten arvonlisäveroa koskevien säännösten mukaisesti laskettavan veroveljan radikaali ”irrottaminen” maksettavasta määrästä vapautuksen saamiseksi, on erityisen selvä silloin kun verovelvollinen on jättänyt veroilmoituksen kokonaan jättämättä. Verovelvollinen voi saattaa oman asemansa lainmukaiseksi jokaiselta vuosittaiselta veronmaksukaudelta maksamalla 1500 euroa, jos se on luonnollinen henkilö, tai 3000 euroa, jos se on yhtiömuotoinen verovelvollinen. Samanlainen yhteyden puuttuminen suoritetuista (ja ilmoittamatta jääneistä) liiketoimista kannettavan veron perusteella on ominaista myös vapauttamista koskeville säännöksille, sillä se saadaan esittämällä integroitu ilmoitus. Sellaisen verovelvollisen suoritettavan veron määrä, joka haluaa vedota vapauttamiseen, lasketaan nimittäin prosentteina (2 prosenttia) sen arvonlisäveron määrästä, joka olisi ollut maksettava kunkin verokauden aikana luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista (tai hankinnoista kannettavasta arvonlisäverosta, joka on perusteettomasti vähennetty saman verokauden aikana).

Tällaisella ennaltaestävällä ja yleisellä, kaikenlaista tarkastustoimintaa koskevalla kiellolla aiheutetaan vakavia vääristymiä yhteisen arvonlisäverojärjestelmän toiminnassa. Erityisesti se vaikuttaa verotuksen neutraalisuuden periaatteeseen, jonka vastaista on se, että samanlaisia liiketoimia suorittavia taloudellisia toimijoita kohdellaan eri tavoin arvonlisäveroa kannettaessa. Kaikenlaiset poikkeukset arvonlisäveron tosiasiallisesta soveltamisesta ja kantamisesta aiheuttavat yhtäältä vakavaa vaihinkoa sekä italialaisille että muiden jäsenvaltioiden yrityksille, jotka kuuluvat yleisen arvonlisäverojärjestelmän alaisuuteen, ja toisaalta niillä loukataan vakavasti yhteismarkkinoiden ”tasapuolisen kilpailun” periaatetta, joka mainitaan kuudennen direktiivin neljännessä perustelukappaleessa.

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 1.

Kanne 8.3.2006 — Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-133/06)

(2006/C 108/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan parlamentti (asiamiehet): H. Duintjer Tebbens, A. Caiola ja A. Auersperger Matic)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

- Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevilla menettelyillä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY⁽¹⁾ 29 artiklan 1 ja 2 kohta ja 36 artiklan 3 kohta on kumottava EY 230 artiklan mukaisesti
- Toissijaisesti direktiivi 2005/85/EY on kumottava kokonaisuudessaan
- Vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentti vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen: EY:n perustamissopimuksen rikkominen, kyseisten säännösten antamista koskevan neuvoston toimivallan puuttuminen, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, tarkemmin ottaen riidanalaisien säännösten perustelemattomuus, ja yhteistyövelvoitteen laiminlyöminen.

Kun neuvosto on varannut itselleen turvallisten alkuperämaiden yhteisen vähimmäisluettelon ja turvallisten eurooppalaisten kolmansien maiden luettelon laatimisen ja muuttamisen kuulemismenettelyssä, se on rikkonut EY 67 artiklan 5 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, jossa säädetään yhteispäätösmenettelyn käyttämisestä sen jälkeen, kun on annettu yhteisön säädökset, joissa määritellään keskeiset periaatteet ja yhteiset säännöt turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan alalla. Neuvostolla ei ole toimivaltaa vahvistaa johdetun oikeuden säädöksessä oikeusperustaa, jonka nojalla on tarkoitus antaa myöhemmin johdetun oikeuden säädöksiä, jotka eivät ole toimeenpanosäädöksiä.

Neuvosto ei ole myöskään perustellut oikeudellisesti riittävällä tavalla tätä neuvoston direktiivin 2005/85/EY 29 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 36 artiklan 3 kohdan sisältämää lainsäädäntöä koskevaa varausta, mikä merkitsee olennaisen muotomääräyksen rikkomista. Neuvosto ei ole noudattanut EY 10 artiklan mukaista velvoitetta toimia yhteistyössä Euroopan parlamentin

kanssa, koska riidanalaisissa säännöksissä sivuutetaan Euroopan parlamentille EY:n perustamissopimuksessa annettu neuvoston kanssa yhteistyössä toimivan lainsäätäjän rooli, huolimatta lainsäädäntöpäätöslauselmasta, joka annettiin 27.9.2005 kyseistä direktiiviä koskevan kuulemismenettelyn kuluessa ja jolla parlamentti kiinnitti neuvoston huomion tähän seikkaan.

⁽¹⁾ EYVL L 326, s. 13.**Kanne 8.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavaltaa**

(Asia C-134/06)

(2006/C 108/20)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset*Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Savvos ja H. Støvlbæk)*Vastaaja:* Helleenien tasavalta**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettujen neuvoston direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY sekä yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kättilöiden, arkkitehtien, farmasian alan ja lääkäreiden toimintaa koskevien direktiivien 77/452/ETY, 77/453/ETY, 78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY, 80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY ja 93/16/ETY muuttamisesta 14 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/19/EY⁽¹⁾ 16 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä siltä osin kuin kyse on eläinlääkärin ammatista tai koska se ei ainaakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevassa tapauksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/19/EY 16 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 2003 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Komissio esittää, että Kreikka ei ole vielä toteuttanut eläinlääkärin ammatin osalta edellytetyjä toimenpiteitä.

(¹) EYVL L 206, 31.7.2001, s. 1

Valitus, jonka Roderich Weisfens on tehnyt 10.3.2006 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-33/04, Roderich Weisfens v. Euroopan parlamentti, 25.1.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-135/06 P)

(2006/C 108/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Roderich Weisfens (edustaja: asianajaja G. Maximini)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Valittajan vaatimukset:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 25.1.2006 asiassa T-33/04 (Weisfens v. Euroopan parlamentti) (¹) antama tuomio, joka annettiin tiedoksi 31.1.2006, on kumottava.
- 2) Vastapuolen 26.6.2003 tekemä päätös, jonka mukaan kantajalle henkilöstösääntöjen 67 artiklan 3 kohdan nojalla kuuluvasta huollettavana olevasta lapsesta maksettavasta kaksinkertaisesta lisästä vähennetään hänen pojalleen Frederikille muualta maksettava vaikeavammaisten erityistuki, on kumottava.
- 3) Vastapuolen implisiittinen kieltäytyminen korvata kantajalle hänen 4.6.2003 päivätyn hakemuksensa mukaisesti hänelle menneisytydessä virheellisesti maksamatta jätetty kaksinker-

tainen huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä on kumottava.

- 4) Vastapuolen 28.4.2004 tekemä päätös, jolla kantajan Frederik-pojalle muualta myönnetty vaikeavammaisten erityistuki katsotaan henkilöstösääntöjen 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi "vastaavaksi lisäksi" kuin kantajalle myönnetty kaksinkertainen huollettavana olevasta lapsesta maksettava lisä, on kumottava.
- 5) Vastapuoli on velvoitettava korvaamaan kantajan vahinko (toissijaisesti: lainmukaisen korkokannan mukaan lasketuna), joka on aiheutunut 1.12.1998 lähtien virheellisesti maksamatta jätetyistä virkatuloista kaksinkertaisen huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän muodossa.
- 6) Vastapuoli on velvoitettava korvaamaan kulut molemmissa oikeusasteissa sekä valittajan välttämättömät kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää valituksessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt menettelyvirheen, koska se ei ole riitautetussa tuomioissa arvioinut oikein valittajan vaatimuksia ja se on rajoittanut laittomasti hänen kanteensa soveltamisalaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus, jonka mukaan vahingonkorvausvaatimus oli esitetty vain vastineessa, on virheellinen, koska kanteessa esitetty alkuperäinen vaatimus on katsottava sisällöltään vahingonkorvausvaatimukseksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tarkastellut kyseessä olevien tukien vastaavuutta — edellytys henkilöstösääntöjen 67 artiklan 2 kohdan soveltamiselle — muodollisella tasolla, eikä se ole huomoinut tätä aineellisella tasolla. Muodollisella tasolla ei voi olla kyse "vastaavasta tuesta", koska luxemburgilainen erityistuki ei ole millään tavoin sidottu työntekijän asemaan. Aineellisella tasolla olisi otettava huomioon kyseisten tukien tarkoituksen erilaisuus: kun vain valittajalla on oikeus saada henkilöstösääntöjen 67 artiklan 3 kohdan mukaista tukea — asuinpaikasta riippumatta —, luxemburgilaiseen erityistukeen on oikeutettu vain edunsaaja — eli valittajan poika — hoitoaan varten, niin kauan kuin hän asuu Luxemburgissa.

Henkilöstösääntöjen 67 artiklan 2 kohdan soveltaminen on tämän vuoksi poissuljettua, koska muodollisella tai aineellisella tasolla ei ole kyse muualta maksettavasta vastaavasta tuesta, jota tarkoitetaan yhteisön oikeudessa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vastakkainen kanta rikkoo näin ollen yhteisön oikeutta.

(¹) EUVL C 74, s. 18

Kanne 10.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(Asia C-139/06)

(2006/C 108/22)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Konstantinidis ja D. Lawunmi)*Vastaaja:* Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta**Vaatimukset**

— on todettava, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut seuraavien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien mukaisia velvoitteita: sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2002/96/EY⁽¹⁾ ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2002/96/EY muuttamisesta annetun direktiivin 2003/96/EY⁽²⁾, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;

— Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivien täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 13.8.2004.

⁽¹⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24–39.

⁽²⁾ EUVL L 345, 13.12.2003, s. 106–107.

Kanne 14.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-140/06)

(2006/C 108/23)

Oikeudenkäyntikieli: *tšekki***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: K. Walkerová ja A. Alcover San Pedro)*Vastaaja:* Tšekin tasavalta**Vaatimukset**

— yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY⁽¹⁾ 14 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

— Tšekin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 18.7.2004.

⁽¹⁾ EUVL L 189, 12.

Kanne 20.3.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-151/06)

(2006/C 108/24)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska***Asianosaiset***Kantaja(t):* Euroopan yhteisöjen komissio (edustaja(t)/asiamies (asiamiehet): D. Maidani)*Vastaaja(t):* Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

— on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta sijoitussuositusten asianmukaisen esittämisen ja eturistiriitoja koskevien tietojen julkistamisen osalta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission direktiivin 2003/125/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä

— Luxemburgin suurherttuakunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2003/125/EY täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 12.10.2004.

⁽¹⁾ EUVL L 339, s. 73.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — BASF v. komissio(Asia T-15/02) ⁽¹⁾**(Kilpailu — Vitamiinituotealan kartellit — Puolustautumisoikeudet — Sakkojen määrän laskemista koskevat suuntaviivat — Sakon laskentapohjan vahvistaminen — Varoittava vaikutus — Raskauttavat asianhaarat — Johtajan tai yllyttäjän rooli — Yhteistyö hallinnollisen menettelyn kuluessa — Salassapitovelvollisuus ja hyvän hallinnon periaate)**

(2006/C 108/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* BASF AG (Ludwigshafen, Saksa) (edustajat: solicitor N. Levy, solicitor J. Temple-Lang, barrister R. O' Donoghue ja asianajaja C. Feddersen)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: R. Wainwright ja L. Pignataro-Nolin)**Oikeudenkäynnin kohde**

EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/E-1/37.512 — Vitamiinit) 21 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2003/2/EY (EYVL 2003, L 6, s. 1) 3 artiklan b kohdassa kantajalle määrätyn sakon kumoamista tai sen määrän alentamista koskeva vaatimus

Tuomiolauselma

1) Kantajalle EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/E-1/37.512 — Vitamiinit) 21 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2003/2/EY 3 artiklan b kohdassa määrättyjen C- ja D3-vitamiinia ja beetakaroteenia sekä karotenoideja koskevien rikkomisten johdosta määrättyjen sakkojen määrää vahvistetaan seuraavasti:

— C-vitamiinia koskeva rikkominen: 10,875 miljoonaa euroa

— D3-vitamiinia koskeva rikkominen: 5,6 miljoonaa euroa

— beetakaroteenia koskeva rikkominen: 16 miljoonaa euroa

— karotenoideja koskeva rikkominen: 15,5 miljoonaa euroa.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Kantaja vastaa neljästä viidesosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan neljä viidesosaa komission oikeudenkäyntikuluista, ja viimeksi mainittu vastaa yhdestä viidesosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan yksi viidesosa kantajan oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EYVL C 109, 4.5.2002.**Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Daiichi Pharmaceutical v. komissio**(Asia T-26/02) ⁽¹⁾**(Kilpailu — Vitamiinituotealan kartellit — Sakkojen määrän laskemista koskevat suuntaviivat — Sakon laskentapohjan vahvistaminen — Lieventävät asianhaarat — Yhteistyöstä annettu tiedonanto)**

(2006/C 108/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd (Tokio, Japani) (edustajat: asianajajat J. Buhart ja P.-M. Louis)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: R. Wainwright ja L. Pignataro-Nolin)**Oikeudenkäynnin kohde**

Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/E-1/37.512 — Vitamiinit) 21 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2003/2/EY (EYVL 2003, L 6, s. 1) 3 artiklan f kohdassa kantajalle määrätty sakko tai alentamaan sen määrää.

Tuomiolauselma

1) Kantajalle EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia COMP/E-1/37.512 — Vitamiinit) 21 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2003/2/EY 3 artiklan f kohdassa määrätyn sakon määrä alennetaan 18 000 000 euroon.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Kantaja vastaa neljästä viidesosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan neljä viidesosaa komission oikeudenkäyntikuluista, ja viimeksi mainittu vastaa yhdestä viidesosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan yksi viidesosa kantajan oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EYVL C 97, 20.4.2002.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 16.3.2006 — Telefon & Buch v. SMHV

(Asia T-322/03) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Kanteen tutkittavaksi ottaminen — Ennalta-arvaamattomat seikat — Mitättömyysvaatimus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Sanamerkki WEISSE SEITEN — Ehdottomat hylkäysperusteet — Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b-d alakohta)

(2006/C 108/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH (Salzburg, Itävalta) (edustajat: asianajajat H. Zeiner ja M. Baldares del Barco)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkki ja mallit) (SMHV) (asiamies: G. Schneider)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Herold Business Data GmbH & Co. KG, aiemmin Herold Business Data AG (Mödling, Itävalta) (edustajat: asianajajat A. Lensing-Kramer, C. von Nussbaum ja U. Reese)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu 19.6.2003 tehdystä SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan päätöksestä (yhdistetyt asiat R 580/2001 I ja R 592/2001 I), joka koskee Herold Business Data AG:n ja Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta väliintulijan oikeudenkäyntikuluja
- 3) Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 6, 8.1.2005.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Herbillon v. komissio

(Asia T-411/03) (¹)

(Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokan määrittämisen purkaminen — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)

(2006/C 108/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Georges Herbillon (Arlon, Belgia) (edustajat: avocat N. Lhoëst ja avocat É. De Schietere de Lophem)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: G. Berscheid ja C. Berardis-Kayser)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 20.12.2002 tekemän sen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan palkkaluokaksi on lopullisesti määritetty A7, palkkataso 3, ja toisaalta komission 29.7.2003 tekemän sen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan valitus on hylätty.

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 35, 7.2.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Valero Jordana v. komissio

(Asia T-429/03) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokan määrittämisen tarkastus — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)

(2006/C 108/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Gregorio Valero Jordana (Uccle, Belgia) (edustajat: asianajajat N. Lhoest ja É. De Schietere de Lophem)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Joris ja C. Berardis-Kayser, avustajanaan asianajaja D. Waelbroeck)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti komission 19.12.2002 tekemän sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla kantajan palkkaluokaksi määritettiin lopullisesti A7, taso 3, ja siltä osin kuin on tarpeellista komission 9.9.2003 tekemän sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla hylättiin kantajan valitus, ja toissijaisesti tiettyjen asiakirjojen esittämistä koskeva vaatimus.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 59, 6.3.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Leite Mateus v. komissio

(Asia T-10/04) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokan määrittämisen tarkastus — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)

(2006/C 108/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Carlos Alberto Leite Mateus (Zaventem, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: J. Currall ja V. Joris)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 20.12.2002 tekemän sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla kantajan palkkaluokaksi määritettiin lopullisesti B3 1.3.1988 alkaen.

Tuomiolauselma

- 1) *Komission 20.12.2002 tekemä päätös, jolla kantajan palkkaluokaksi määritetään lopullisesti B3 1.3.1988 alkaen, kumotaan.*
- 2) *Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 59, 6.3.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Verborgh v. komissio

(Asia T-26/04) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokkaan luokittelamisen uudelleenarviointi — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)

(2006/C 108/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jacques Verborgh (Aalter, Belgia) (edustajat: asianajaja N. Lhoest ja asianajaja É. De Schietere de Lophem)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Joris ja S. Pilette)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti vaatimus komission 20.12.2002 tekemän päätöksen, jolla kantaja luokiteltiin lopullisesti palkkaluokkaan A7, palkkatasolle 3, ja sikäli kuin tarpeen myös komission 9.10.2003 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan valitus, kumoamiseksi ja toissijaisesti vaatimus eräiden asiakirjojen esittämiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 71, 20.3.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Eurodrive v. SMHV

(Asia T-31/04) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin euroMASTER rekisteröimisestä yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset sanamerkit EURO-MASTER — Tavaroiden ja palvelujen samankaltaisuuden puuttuminen — Väitteen osittainen hylkääminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2006/C 108/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Eurodrive Services and Distribution NV (Amsterdam, Alankomaat) (edustajat: asianajajat E. Chávarri ja A. Pérez-Gómez)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: I. de Medrano Caballero)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Jesús Gómez Frías (Madrid, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.11.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 419/2001-1 ja asia R 530/2001-1), joka koskee Jesús Gómez Fríasin ja Eurodrive Services and Distribution NV:n välistä väitemenettelyä, nostettu kanne

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 190, 24.7.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia v. SMHV

(Asia T-35/04) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Aikaisempi sanamerkki FERRERO — Yhteisön tavaramerkkihakemus, joka koskee FERRÓ sanaosan sisältävää kuvamerkkiä — Rekisteröinnin este — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2006/C 108/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (Pikermi, Kreikka) (edustaja: asianajaja C. Chrissanthis)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Novais Gonçalves)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa: Ferrero OHG mbH (Stadtallendorf, Saksa)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 1.12.2003 tekemästä päätöksestä (asia R 460/2002 1), joka koskee Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEEn ja Ferrero OHG mbH:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 94, 17.4.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Kimman v. komissio

(Asia T-44/04) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Nimitys — Palkkaluokan määrittämisen tarkastus — Henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohta)

(2006/C 108/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Eugène Kimman (Overijse, Belgia) (edustajat: asianajajat N. Lhoest ja É. De Schietere de Lophem)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: V. Joris ja A. Bouquet)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 20.12.2002 tekemän sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla kantajan palkkaluokaksi määritettiin lopullisesti B5, ja siltä osin kuin on tarpeellista komission 1.10.2003 tekemän sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla hylättiin kantajan esittämä valitus

Tuomiolauselman

1) *Kanne hylätään.*

2) *Asianomaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 94, 17.4.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Devey v. SMHV

(Asia T-129/04) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Kolmiulotteinen tavaramerkki — Muovipullon muoto — Rekisteröinnin este — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Aikaisempi kansallinen tavaramerkki — Pariisin yleissopimus — TRIPS-sopimus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2006/C 108/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Devey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG (Unterhaching, Saksa) (edustajat: asianajajat R. Kunz-Hallstein ja H. Kunz-Hallstein)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: G. Schneider)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jolla vaaditaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan SMHV:n toisen valituslautakunnan 20.1.2004 tekemä päätös (asia R 367/2003-2), jolla hakemus kolmiulotteisen merkin, joka on pullonmuotoinen, rekisteröinnistä yhteisön tavaramerkiksi hylätään.

Tuomiolauselman

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 168, 26.6.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.3.2006 — Italia v. komissio

(Asia T-226/04) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Asetus (EY) N:o 316/2004 — Viini-kaupan yhteinen markkinajärjestely — Perinteisten merkkien suoja — Tiettyjen perinteisten täydennysmerkintöjen luokittelua koskeva muutos — Käyttäminen kolmansista maista peräisin olevien viinien päällysmarkkinöissä — Menettelyvirhe — Suhteellisuusperiaate — TRIPS-sopimus)

(2006/C 108/36)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: M. Fiorilli, avvocato dello Stato)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: N. Nolin ja V. Di Bucci)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan osittain neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta annetun asetuksen (EY) N:o 753/2002 muuttamisesta 20 päivänä helmikuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 316/2004 (EYVL L 55, s. 16) siltä osin kuin sillä muutetaan 29.4.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 753/2002 (EYVL L 118, s. 1) 24, 36 ja 37 artiklaa perinteisten merkkien suojan osalta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 179, 10.7.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8.3.2006 — Lantzoni v. yhteisöjen tuomioistuin

(Asia T-289/04) (¹)

(Henkilöstö — Ylennys — Ylennyspisteiden myöntäminen — Yhteys arviointikertomukseen)

(2006/C 108/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Dimitra Lantzoni (edustaja: ensin asianajaja C. Marhuenda, sittemmin asianajaja M. Bouché)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (asiamies: M. Schauss)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen nimittävän viranomaisen 7.10.2003 tekemän sen päätöksen kumoaminen, joka koskee kantajalle vuosilta 1999–2000 sekä vuodelta 2001 annettuja ylennyspisteitä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin se koskee vuosilta 1999–2000 annettuja ylennyspisteitä.
- 2) Kanne hylätään muilta osin perusteettomana.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 262, 23.10.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 8.3.2006 — Service station Veger v. komissio

(Asia T-238/99) (¹)

(Kannekirjelmä — Muotovaatimukset — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2006/C 108/38)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Service station V/H J.P. Veger (Maria Hoop, Alankomaat) (edustaja: asianajaja P. Brouwers)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: aluksi Rozet ja H. Speyart, sittemmin G. Rozet ja H. van Vliet)

Oikeudenkäynnin kohde

Valtiontuesta, jonka Alankomaat aikoo toteuttaa Saksan rajan tuntumassa sijaitsevien 633 alankomaisen huoltamon hyväksi, 20 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/705/EY (EYVL L 280, s. 87) kumoamista koskeva vaatimus

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 6, 8.1.2000.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.2.2006 — Komissio v. Trends ym.

(Asia T-448/04) (¹)

(Oikeuspaikkalauseke — Oikeudenkäyntiväite — Yhtiön osakkaita vastaan nostettu kanne)

(2006/C 108/39)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: M. Patakia, avustajanaan asianajajat M. Bra, K. Kapoutzidou ja S. Chatzi-geannis)

Vastaaja: Transport Environment Development Systems (Trends) (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Christianos), Marios Kontaratos (Ateena), Anastasios Tillis (Neo Irakleio, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Christianos), Georgios Argyrakos (Ateena), Konstantinos Petrakis (Cholargos, Kreikka) ja Fotini Koutroumpa (Glyfada, Kreikka)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission vaatimus siitä, että vastaajat veloitetaan korvaamaan määrä, jonka Euroopan yhteisö maksoi liikaa tukena kahden sellaisen sopimuksen nojalla, jotka on tehty yhteisön ”Yleisesti kiinnostavat telemaattiset sovellukset” -ohjelman täytäntöönpanon yhteydessä

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta siltä osin kuin se kohdistuu seuraaviin henkilöihin: Tillis, Kontaratos, Argyrakos, Petrakis ja Koutroumpa.*
- 2) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Tillisin oikeudenkäyntikulut, jotka liittyvät hänen tekemään oikeudenkäyntiväitteeseen.*

(¹) EUVL C 184, 2.8.2003.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17.2.2006 — Komissio v. Trends ym.

(Asia T-449/04) (¹)

(Oikeuspaikkalauseke — Oikeudenkäyntiväite — Yhtiön yhtiömiehiä vastaan kohdistuva kanne)

(2006/C 108/40)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: M. Patakia, avustajanaan asianajaja M. Bra, asianajaja K. Kapoutzidou ja asianajaja S. Chatzigiannis)

Vastaajat: Transport Environment Development Systems (Trends) (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Christianos), Marios Kontaratos (Ateena), Anastasios Tillis (Neo Irakleio, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Christianos), Georgios Argyr-

akos (Ateena), Konstantinos Petrakis (Cholargos, Kreikka) ja Fotini Koutroumpa (Glyfada, Kreikka)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission vaatimus vastaajien veloittamiseksi palauttamaan sen taloudellisen suorituksen ylijäämä, jonka Euroopan yhteisö maksoi niiden kahden sopimuksen puitteissa, jotka tehtiin pantaessa täytäntöön ”Telematics systems in the area of transport” -nimistä yhteisön ohjelmaa.

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta sikäli kuin se kohdistuu Tillistä, Kontaratosta, Argyrakosta, Petrakista ja Koutroumpaa vastaan.*
- 2) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä Tilliksen oikeudenkäyntiväitteestä aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EUVL C 184, 2.8.2003.

Kanne 3.2.2005 — Komissio v. ENVIRONMENTAL MANAGEMENT CONSULTANTS LTD

(Asia T-46/05)

(2006/C 108/41)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: A. Triantafyllou, avustajanaan asianajaja A. Korogiannakis)

Vastaaja: Environmental Management Consultants LTD (Nikosia, Kypros)

Vaatimukset

- Vastaaja on veloitettava maksamaan 44 056,81 euroa, josta pääoman osuus on 31 965,28 euroa ja viivästyskoron osuus 12 091,53 euroa laskettuna siitä päivämäärästä, jona maksukehoitus eräytyi, päivämäärään 31.1.2005 saakka
- Vastaaja on veloitettava maksamaan korkoja 9,62 euroa päivässä 1.2.2005 alkaen aina saatavan täysimääräiseen suorittamiseen asti
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisö, jota Euroopan komissio edustaa, teki vastaajan kanssa sopimuksen, joka liittyi kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa järjestettävää erityisohjelmaa koskevien määräysten soveltamiseen. Sopimus koski erityisesti sellaisen suunnitelman toteuttamista, jonka nimenä oli "Demonstration of closed-loop electroplating and metal chemistry" ja joka piti toteuttaa 30 kuukaudessa päivämäärästä 1.11.1998 laskettuna. Sopimuksessa komissio sitoutui myötävaikuttamaan taloudellisesti suunnitelman hyvään laatimiseen maksamalla 50 prosenttia valikoiduista kuluista ja 100 prosenttia muista kuluista, yhteensä enintään 538 800 euroa.

Vuoden 1999 toukokuussa yritys, jonka velvollisuutena oli koordinoita työ, asetettiin konkurssiin ja se keskeytti 5.2.1999 aloittamansa suunnitelman toteuttamisen. Ei ollut mahdollista löytää toista koordinaattoria yhteisyrityksen tiettyjen muiden jäsenten yrityksistä huolimatta. Tämän perusteella komissio päätti purkaa sopimuksen sen jälkeen, kun se oli todennut, että yhteisyrityksen muut jäsenet eivät voisi toteuttaa suunnitelmaa. Komissio antoi tämän päätöksen tiedoksi vastaajalle 16.6.2000 päivätyllä kirjeellä ja pyysi vastaajaa esittämään selvityksen vuoden 1998 helmikuu–toukokuussa suoritettujen töiden kuluista ja niitä koskevan teknisen raportin.

Vastaaja esitti kuluselvityksen ajanjaksolta 1.11.1998–30.4.2000 mutta komissio päätti ottaa huomioon henkilöstökulut vain ajanjaksolta helmi–toukokuu 1999, jonka se katsoi muodostavan ajanjakson, joka ohjelma todellisuudessa kesti, ja laskea mukaan varusteiden kustannukset. Tämän laskusuorituksen perusteella komissio hyväksyi 23 404,72 euron kulut ja vaatii kanteellaan palauttamaan 31 965,28 euroa, joka on loppuosa komission vastaajalle maksamasta ennakkomaksusta, sekä korot tälle summalle korkoa koskevien määräysten mukaisesti.

Kanne 27.2.2006 — ENERCON v. SMHV

(Asia T-71/06)

(2006/C 108/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ENERCON GmbH (Aurich, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Böhm)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 30.11.2005 tekemä päätös (asia 0179/2005-2) on kumottava
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavamerkki: Tuulienergian muuttajan osan muotoinen kolmiulotteinen tavamerkki luokkaan 7 kuuluvia tavaroita varten — Ilmoitus nro 2 496 743

Tutkijan päätös: Hakemus hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska tavamerkillä rekisteröitäväksi haettu tavaroiden muoto on poikkeuksellinen toteuttamismuoto. Kolmiulotteinen tavamerkki on tämän vuoksi erottamiskykyinen.

Asetuksen 7 artiklan 3 kohdan rikkominen, koska valituslautakunnan olisi pitänyt olosuhteiden perusteella kehottaa kantajaa esittämään lisää käyttöä koskevia lausuntoja, jos tämä olisi ollut tarpeen 7 artiklan 3 kohdan mukaisen näytön esittämiseksi.

Kanne 28.2.2006 — Cassegrain v. SMHV

(Asia T-73/06)

(2006/C 108/43)

Oikeudenkäyntikieli:ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean Cassegrain (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajaja Y. Coursin ja asianajaja T. van Innis)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- ensisijaisesti kumoo asiassa tehdyn päätöksen ja velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut;

— toissijaisesti nimeää asiantuntijan tai asiantuntijoiden kollegion, jonka tehtävänä on selvittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle sitä, voiko — tai millä edellytyksin tämä on mahdollista — valmistettu tuote tai sen ääri-vojen kuvaus olla yhtä kelvollinen kuin tuotteen yhteydessä esitetty sana vaikuttamaan yleisön muistikuviiin osoituksena tuotteen kaupallisesta alkuperästä, ja määrää oikeudenkäyntikuluista päätettäväksi myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki: Laukkua esittävä kuvamerkki luokkaan 18 kuuluvia tavaroita varten (hakemus nro 003598571)

Tutkijan päätös: Rekisteröintihakemus hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen 40/94 4 artiklaa ja 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu. Kantaja väittää, että tavaramerkki on riittävän erottamiskykyinen erottaakseen ja yksilöidäkseen yrityksen laukun tai laukkumalliston muista yrityksistä peräisin oleviin laukkuihin tai laukkumallistoihin nähden.

Kanne 3.3.2006 — Fox Racing v. SMHV

(Asia T-74/06)

(2006/C 108/44)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Fox Racing Inc. (Morgan Hill, USA) (edustaja: solicitor P. Brownlow)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Lloyd IP Limited (Penrith, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 8.12.2005 tekemä päätös (asia R 1180/2004 — 1) on kumottava sikäli kuin siinä hylätään hakemus seuraavien tavaroiden osalta: moottoripyöräkypärät ja turvakypärät ja suojavaatteet moottoripyöräilijöille ja polkupyöräilijöille (luokka 9), nimittäin takit, sadetakit, collegepaidat, villapuseroiden,

paidat, puserot, housut, sukkahousut, sortsit, hatut, lippalakit, hikinauhut, otsanauhut, käsineet, vyöt, kengät, saappaat, sukat ja esiliinat (luokka 25)

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu tavaramerkki: sanamerkki SHIFT luokkiin 9, 16, 18 ja 25 kuuluville tavaroille — hakemus nro 2 419 349

Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitteenetelyssä on vedottu: Lloyd Lifestyle Limited

Tavaramerkki- tai merkioikeus, johon väitteenetelyssä on vedottu: yhteisön kuviomerkki ja aikaisemmin rekisteröimätön sanamerkki SWIFT ja kansallinen kuviomerkki SWIFT LEATHERS luokkiin 9 ja 25 kuuluville tavaroille

Väiteosaston ratkaisu: rekisteröinnin hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: riitautetun ratkaisun kumoaminen sikäli kuin siinä hylättiin hakemus ilmanpainemittareiden ja luokkiin 16 ja 18 kuuluvien tavaroiden osalta; riitautetun ratkaisun vahvistaminen muilta osin

Kanneperusteet: neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 24.2.2006 — Plásticos Españoles (Aspla) v. komissio

(Asia T-76/06)

(2006/C 108/45)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Plásticos Españoles, S.A. (Aspla) (Torrelavega, Espanja) (edustajat: asianajajat E.Garayar ja A. García Castillo)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

Nyt esillä oleva kanne on otettava tutkittavaksi.

— asiassa COMP/F/38.354 — muoviset teollisuussäkit — 30.11.2005 tehty päätös K(2005) 4634 lopullinen on kumottava,

- toissijaisesti Plásticos Españoles, S.A.:lle asetettua sakon määrää on alennettava huomattavasti,
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena on asiassa COMP/F/38.354 — muoviset teollisuussäkit— 30.11.2005 tehdyn päätöksen K(2005) 4634 lopullinen kumoamisvaatimus. Riidanalaisessa päätöksessä komissio totesi kantajan rikkoneen muiden yritysten joukossa EY 81 artiklaa osallistuessaan vuosina 1991–2002 muovisten teollisuussäkkien valmistajien väliseen kartelliin Saksassa, Belgiassa, Alankomaissa, Luxemburgissa, Espanjassa ja Ranskassa. Tämän rikkomisen vuoksi komissio määräsi kantajalle yhteisvastuullisen sakon Armando Álvarez, S.A. -nimisen yrityksen kanssa.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää seuraavat perustelut:

- Komissio on arvioinut virheellisesti tosiseikkoja, jotka koskevat kantajan käyttäytymisen ulottuvuutta, kohteena olevien tuotemerkkinoiden ja maantieteellisten markkinoiden laajuutta sekä markkinakiintiöitä, jotka ovat perustana seuraamusten laskemiselle.
- EY 81 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja oikeusvarmuuden periaatetta loukattu, kun rikkominen on virheellisesti luokiteltu ”yhdeksi jatketuksi” rikkomiseksi, ja kun seuraamuksen kohteena olevien yritysten vastuu on määritetty virheellisesti.
- Toissijaisesti EY 81 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita on loukattu, kun kantajan osalta rikkominen on virheellisesti luokiteltu ”yhdeksi jatketuksi” rikkomiseksi, kun sen yksilöllinen vastuu on määritelty virheellisesti ja kun sitä syrjitään Stempfer B.V. -yritykseen nähden; viimeksi mainittu yritys on komission mukaan myös osallistunut kyseessä olevaan rikkomiseen.
- Asetuksen N:o 17 ⁽¹⁾ 15 artiklan 2 kohtaa ja sakkojen laskemisesta annettuja direktiivejä on rikottu, kun on tehty ilmeinen laskentavirhe vastaajalle määrättävien seuraamusten laskemisessa, sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta on ilmeisellä tavalla loukattu sakkojen määrää määritettäessä.

⁽¹⁾ 6 päivänä helmikuuta 1962 annettu neuvoston asetus N:o 17 (perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204).

Kanne 3.3.2006 — Budapesti Erömü v. komissio

(Asia T-80/06)

(2006/C 108/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Budapesti Erömü ”Zártkörűen Működő Részvénytársaság” (Budapest, Unkari) (edustajat: solicitor M. Powell sekä asianajajat C. Arhold ja K. Struckmann)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan komission 9.11.2005 tekemä päätös aloittaa muodollinen tutkintamenettely valtiontukea N:o C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Hukkakustannukset Unkarissa — koskevassa asiassa on kumottava tai toissijaisesti päätös on kumottava siltä osin kuin kyse on kantajan tekemistä sähkönhankintasopimuksista.
- Kantajalle tästä kanteesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut on korvattava.
- Asiassa on toteutettava muut tarpeelliset toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on alueellinen lämmönjakelija ja sähköntuottaja Unkarissa. Komissio päätti riidanalaisessa päätöksessään aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn väitetystä, Unkarin sähköntuottajien ja Unkarin julkisen verkonhaltijan välillä tehtyjen sähkönhankintasopimusten muodossa toteutetusta, uudesta valtion tuesta. ⁽¹⁾

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että komissiolla ei ollut toimivaltaa riidanalaisen päätöksen tekemiseen. Kantajan mukaan liittymissopimuksen liitteessä IV olevasta 3 luvun 1 jaksosta ⁽²⁾ ja neuvoston asetuksesta 659/1999 ⁽³⁾ seuraa, että komissiolla on toimivalta ainoastaan sellaisten tukitoimenpiteiden osalta, joita sovelletaan uudessa jäsenvaltiossa edelleen liittymispäivän jälkeen. Kantaja väittää, että sähkönhankintasopimukset tehtiin ennen liittymistä ja ettei niitä enää sovelleta liittymisen jälkeen.

Lisäksi kantaja väittää, että komissio teki ilmeisen oikeudellisen ja arviointivirheen, kun se aloitti muodollisen tutkintamenettelyn ilman, että sillä oli objektiivisia perusteita katsoa, että kantajan sähköhankintasopimukset ovat valtion tukea. Kantajan mukaan komissio arvioi virheellisesti kantajan tekemien sähköhankintasopimusten luonnetta niiden teko hetken olosuhteiden valossa, arvioi puutteellisesti taloudellisen edun ja kilpailun vääristymisen käsitteitä sekä EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaikutusta kauppaan.

Kantaja väittää myös, että komissio menetteli virheellisesti katsoessaan, että sähköhankintasopimukset ovat uutta tukea siltä osin kuin ne tehtiin ennen Unkarin sähkömarkkinoiden avaamista.

Lopuksi kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset.

(¹) Valtiontuki – Unkari – Valtiontuki N:o C 41/2005 (ex NN 49/2005) – Hukkakustannukset Unkarissa – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti (EUVL 2005, C 324, s. 12).

(²) Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymistä Euroopan unioniin koskevat asiakirjat – Liite IV: Luettelo, jota tarkoitetaan liittymisasiakirjan 22 artiklassa – 3. Kilpailuoikeus (EUVL 2003 L 236, s. 797).

(³) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen [88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s.).

Kanne 14.3.2006 — Apple Computer International v. komissio

(Asia T-82/06)

(2006/C 108/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Apple Computer International (Cork, Irlanti) (edustajat: solicitor G. Breen, P. Sreenan, SC, B. Quigley, BL)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— on todettava, että komission asetuksen (EY) N:o 2171/2005 liitteessä olevassa 2 kohdassa oleva luokittelu muodostaa

tosiasiassa päätöksen, joka koskee kantajaa suoraan ja erikseen, vaikka onkin asetuksen muodossa;

- tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön annettu komission asetus (EY) N:o 2171/2005 (EUVL L 346, s. 7) on kumottava siltä osin kuin siinä luokitellaan mainitun asetuksen liitteessä olevan taulukon 2 kohdassa olevaa tyyppiä oleva nestekidenäyttöinen värimonitori CN-koodiin 8528 21 90;
- on todettava, että monitorit, jotka täyttävät riidanalaisen asetuksen liitteessä olevan 2 kohdan tekniset määrittelyt, kuuluvat asiallisesti yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8471;
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäynnissä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa asetuksessa luokitellaan neljä nestekidenäyttöistä monitoria kahteen eri yhdistetyn nimikkeistön CN-koodiin. Kantaja huomauttaa, että vaikka laitetta, johon viitataan riidanalaisen asetuksen liitteessä olevassa 2 kohdassa, (laite) ei samasteta kantajan tuotteeksi, siinä olevilla teknisillä ominaisuuksilla ja kuvauksella samastetaan tuote ratkaisevalla tavalla Applen 20-tuumaiseksi nestekidenäyttöiseksi monitoriksi.

Kantaja väittää, että luokittelemalla 20-tuumaisen nestekidenäyttöisen monitorin nimikkeeseen 8528 komissio on rikkonut tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2658/87 (¹) ja tehnyt tariffiluokittelua koskevien yhteisön sääntöjen osalta ilmeisen tulkintavirheen.

Kantaja väittää, että laite täyttää nimikkeen 8471, sellaisena kuin se on tulkittuna yhdistetyn nimikkeistön 84 ryhmän oikeudellisen huomautuksen 5 mukaisesti, perusteet luokittelulle automaattisen tietojenkäsittelykoneen ”yksiköksi”, on tyyppiä, jota käytetään yksinomaan tai pääasiassa automaattisessa tietojenkäsittelyjärjestelmässä, ja lisäksi sitä ei voida käyttää muuhun erityiseen tarkoitukseen kuin tietojenkäsittelyyn. Kantajan mukaan luokittelu nimikkeeseen 8528 muodostaa näin ollen tariffiluokittelua koskevien yhteisön sääntöjen ilmeisen tulkintavirheen.

Lopuksi kantaja väittää, että riidanalainen luokittelu on suoraan ristiriidassa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-11/93, Siemens Nixdorf v. Hauptzollamt Augsburg, antaman tuomion kanssa (Kok. 1994, s. I-1945).

(¹) EYVL L 256, s. 1.

Kanne 13.3.2006 — Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding v. komissio

(Asia T-84/06)

(2006/C 108/48)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Onderlinge Waarborgmaatschappij Azivo Algemeen Ziekenfonds De Volharding U.A. (Haag, Alankomaat) (edustajat: asianajajat G. van der Wal ja T. Boesman)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

— 3.5.2005 tehty komission päätös (valtiontuet N 541/2004 ja N 542/2004) on kumottava;

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on sairausvakuutuslaitos, johon kuuluu noin 150 000 vakuutettua. Näillä vakuutetuilla on normaalisti suurempi sairausvakuutuspalvelujen tarve kuin Alankomaissa asuvalla keski-vertovakuutetulla, minkä vuoksi kantaja on tuottanut pitkään muita sairausvakuutuslaitoksia heikompaa tulosta. Kantajan mukaan heikko tulos johtuu puutteista riskien tasausjärjestelmässä.

Kantaja riitauttaa komission päätöksen⁽¹⁾, jossa hyväksytään EY 87 ja 88 artiklan nojalla valtiontuet, jotka Alankomaat on ilmoittanut uuden sairausvakuutusjärjestelmän yhteydessä. Näillä tukitoimilla pysytetään voimassa sairausvakuutusrahastojen rahastoinnit ja riskien tasausjärjestelmä⁽²⁾.

Kantajan mukaan komissio on arvioinut virheellisesti riskien tasausjärjestelmän toimintaa ja on suorittanut puutteellisen tutkimuksen. Kantaja väittää, että päätös on näin ollen EY 86 artiklan 2 kohdan vastainen ja epälooginen sekä puutteellisesti perusteltu.

Kantajan mukaan komission on perusteettomasti hyväksynyt riskien tasausjärjestelmän EY 86 artiklan 2 kohdan nojalla. Riskien tasausjärjestelmässä ilmenevien puutteiden vuoksi tietyille vakuuttajille myönnetty korvaus on huomattavasti korkeampi kuin mikä on tarpeen julkisesta palveluveloitteesta aiheutuneiden kustannusten kattamiseksi, kun taas osalle vakuuttajista suoritetaan tämän vuoksi riittämättömiä korvauksia.

Kantaja väittää lisäksi, että komission olisi pitänyt ilmoitettujen tukitoimien monimutkaisuuden vuoksi ryhtyä EY 88 artiklan 2 kohdan mukaiseen viralliseen tutkimismenettelyyn. Komissiolla on sen mukaan täytynyt olla EY 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa alustavassa tutkimisvaiheessa vakavia vaikeuksia arvioida tukitoimien yhteensoveltuvuutta yhteismarkkinoille, koska sillä ei ole ollut käytettävissään riittävästi tietoa asiasta.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on riidanalaista päätöstä tehdessään jättänyt perusteettomasti ottamatta huomioon sen seikan, että Alankomaiden uusi sairausvakuutusjärjestelmä on vahinkovakuutusdirektiivin⁽³⁾, EY 43 artiklan ja EY 49 artiklan vastainen. Kantaja viittaa tämän osalta erityisesti uuteen järjestelmään sisältyviin, maksujen eriyttämistä, hyväksymisvelvoitetta ja riskien tasausjärjestelmää koskeviin säännöksiin. Kantaja väittää lopuksi, että komissio on perusteettomasti ja EY 253 artiklan vastaisesti jättänyt perustelematta sen, miksi se katsoo, että ilmoitetut valtiontuet eivät ole kolmannen vahinkovakuutusdirektiivin eivätkä EY 43 ja 49 artiklan, luettuina yhdessä EY 87 artiklan ja EY 86 artiklan 2 kohdan kanssa, vastaisia.

⁽¹⁾ EUVL 2005, C 324, s. 30.

⁽²⁾ Valtiontuet N541/2004 ja N 542/2004.

⁽³⁾ Muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL L 228, s. 1).

Kanne 14.3.2006 — L'Oréal v. SMHV

(Asia T-87/06)

(2006/C 108/49)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: L'Oréal S.A. (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja X. Buffet Delmas d'Autane)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Sveitsi)

Vaatimukset

- SMHV:n neljännen valituslautakunnan 9.1.2006 tekemä päätös, joka koski valitusta R 216/2003-4, joka liittyi väitemenettelyyn N:o B216087 (yhteisön tavaramerkkihakemus N:o 1 011 626), on kumottava
- SMHV on velvoitettava korvaamaan kaikki asian käsittelystä aiheutuvat kulut (ja erityisesti kanteeseen ja valitukseen liittyvät kulut).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki FLEXI DESIGN luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten — hakemus N:o 1 011 626

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Revlon (Suisse) S.A.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen sanamerkki FLEX luokkiin 3 ja 34 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen kaikkien riidana-laisten tavaroiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 15 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan rikkominen, koska Revlon (Suisse) S.A:n esittämiä todisteita ei voida pitää pätevänä näyttönä sanamerkin FLEX tosiasiallisesta käytöstä asianmukaisena ajanjaksona Yhdistyneessä kuningaskunnassa eikä Ranskassa.

Asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseessä olevat tavaramerkit eivät ole samankaltaiset, minkä vuoksi sekaannusvaaraa ei ole.

Kanne 17.3.2006 — Dorel Juvenile Group v. SMHV

(Asia T-88/06)

(2006/C 108/50)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Dorel Juvenile Group, Inc. (Canton, USA) (edustaja: asianajaja Gesa Simon)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- Toisen valituslautakunnan 11.1.2006 tekemä päätös (asia R 616/2004-2) on kumottava ja
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki SAFETY 1ST luokkiin 12, 20 21 ja 28 kuuluville tavaroille — hakemus N:o 2 258 697

Tutkijan päätös: Hakemuksen hylkääminen

Valituslautakunnan päätös: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen nro 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen siltä osin kuin on katsottu, että haetulta tavaramerkiltä puuttuu erottamiskyky niihin tavaroihin nähden, joita varten sitä on haettu.

Kanne 20.3.2006 — Tomorrow Focus v. SMHV

(Asia T-90/06)

(2006/C 108/51)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: TOMORROW FOCUS AG (München, Saksa) (edustaja: asianajaja U. Gürtler)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Information Builders (Netherlands) B.V. (Amstelveen, Alankomaat)

Vaatimukset

- vastaajan ensimmäisen valituslautakunnan 17.1.2006 tekemä päätös (asia R116/2005-1) on kumottava sikäli kuin tässä päätöksessä hylättiin yhteisön tavaramerkkihakemus N:o 002382455 Tomorrow Focus
- vastaajan ensimmäisen valituslautakunnan 17.1.2006 tekemää päätöstä (asia R116/2005-1) on muutettava siten, että yhteisön tavaramerkkihakemus N:o 002382455 Tomorrow Focus on hyväksyttävä rekisteröitäväksi myös seuraavien tavaroiden osalta: "computers and data processing apparatus" ja seuraavien palvelujen osalta: "computer programming and design of computer programs (computer software); maintenance and upgrading of computer programs, and on-line upgrading services"
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki Tomorrow Focus luokkiin 9, 16, 35, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (hakemus N:o 2382455)

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: Information Builders (Netherlands) B.V.

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väittemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkki Focus luokkiin 9, 16 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (yhteisön tavaramerkki N:o 68585)

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen ja hakemuksen hylkääminen luokkien 9 ja 42 osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalaisen päätöksen kumoaminen, hakemuksen hylkääminen tiettyjen luokkiin 9 ja 42 kuuluvien tavaroiden osalta ja väitteen hylkääminen muilta osin.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kyseisten tavaramerkkien välillä oli sekaannusvaara.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Kanne 17.3.2006 — TSAKIRIS-MALLAS A.E. v. SMHV

(Asia T-96/06)

(2006/C 108/52)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: TSAKIRIS-MALLAS A. E. (Argroupoli Attiki, Kreikka)
(Edustaja: asianajaja Charalampos Samaras)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: LATE EDITIONS LIMITED (Leihgton Buzzard, Yhdistynyt kuningaskunta)

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— kumoo toisen valituslautakunnan asiassa R 1127/20204-2 11.1.2006 tekemän päätöksen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu tavaramerkki: Kuviomerkki exé, jota on haettu rekisteröitäväksi luokkiin 18 ja 25 kuuluville tuotteille — hakemus nro 2 190 015

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: LATE EDITIONS LIMITED

Vastaava tavaramerkki- tai merkkipuoikeus: Kansallinen tavaramerkki EXE luokkaan 25 kuuluvia tuotteita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksytty tiettyjen tuotteiden osalta

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätty

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15.3.2006 — Aries Meca v. komissio

(Asia T-275/04)⁽¹⁾

(2006/C 108/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 23.10.2004.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 10.3.2006 — Success-Marketing v. komissio

(Asia T-506/04)⁽¹⁾

(2006/C 108/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 6.8.2005.

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen päätös nro 1/2006,**tehty 15.2.2006 pidetyssä yleiskokouksessa****asioiden jakamisesta jaostoihin****(julkaistaan EUVL:ssä)**

(2006/C 108/55)

Virkamiestuumioistuin päätti 30 päivänä marraskuuta 2005 tekemällään päätöksellä, 2005/C 322/09 (EUVL C 322, s.17), perusteista, joiden mukaan asiat jaetaan jaostoihin. Tämän päätöksen mukaan tietty määrä asioita jaetaan kolmannelle jaostolle niiden aihepiiristä riippumatta automaattisin jakoperustein yleiskokouksessa.

Yleiskokouksessa, joka pidettiin 15.2.2006, vahvistettiin, että asiasta F-118/05 lukien joka seitsemäs vireille tuleva asia jaetaan kolmannelle jaostolle.

Tästä jakoperusteesta voidaan edellä mainitun päätöksen mukaisesti poiketa asioiden toisiinsa liittymistä koskevista syistä, samoin kuin virkamiestuumioistuimen työtaakan tasa-
puolisen jakautumisen ja kohtuullisen vaihtelevuuden varmistamiseksi.

Tehty Luxemburgissa 15 päivänä helmikuuta 2006.

W. HAKENBERG
kirjaaja

P. MAHONEY
presidentti

Kanne 20.2.2006 — Semeraro v. komissio**(Asia F-19/06)**

(2006/C 108/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Maria Magdalena Semeraro (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Kantajan vaatimukset

- nimittävän viranomaisen 8.11.2005 tekemä päätös, jolla se hylkäsi kantajan 12.8.2005 vuoden 2004 arviointikertomuksesta tekemän valituksen, on kumottava
- mainittu kertomus on myös kumottava niiltä osin kuin se on tarpeellista
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajalle, joka on komission virkamies, joka ylennettiin palkkaluokkaan C*6 30.11.2004, myönnettiin vuoden 2004 arviointimenettelyssä huomattavasti vähemmän ansiopisteitä aikaisempiin vuosiin verrattuna.

Koska hänen tätä koskeva valituksensa hylättiin, kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen, jossa hän vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

Ensimmäisessä kanneperusteessa kantaja väittää, että henkilöstösääntöjen 25 artiklaa ja henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten (YTS) 9 artiklan 7 kohtaa on rikottu. Arvioinnin tarkastaja on vahvistanut arviointikertomuksen muuttumattomana käsittelemättä konkreettisesti ja yksilöidysti pariteettikomitean vastaväitteitä ja huomautuksia.

Toisessa kanneperusteessa hän väittää, että henkilöstösääntöjen 43 artiklaa ja YTS:n 1 artiklan 2 kohtaa on rikottu, suhteellisuusperiaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta on loukattu ja on tehty ilmeinen arviointivirhe. Yhtäältä ansiopisteiden vähentäminen vuoden 2004 arviointimenettelyssä ei ole sopusoinnussa sen seikan kanssa, että analyttiset arviot vastaavat aikaisempien vuosien arviointeja. Toisaalta hallintoelimen esittämä perustelu, jonka mukaan vähentäminen liittyy ylennykseen vuoden 2004 lopussa, on merkityksetön.

Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että henkilöstösääntöjen 25 artiklaa, henkilöstösääntöjen liitteen XIII 10 artiklan 3 kohtaa ja YTS:n 9 artiklan 7 kohtaa on rikottu ja on tehty ilmeinen arviointivirhe. Arvioinnin suorittaja, varmentava virkamies tai arvioinnin tarkastaja ei ole esittänyt riittäviä perusteita kielteiselle vastaukselleen siihen kysymykseen, onko kantaja pätevä hoitamaan ura-alueeseen B* kuuluvia tehtäviä.

Kanne 22.2.2006 — De Luca v. komissio

(Asia F-20/06)

(2006/C 108/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Patrizia De Luca (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 12 artikla on katsottava lainvastaiseksi.
- Nimittävän viranomaisen 23.2.2005 tekemä päätös, jolla kantaja on nimitetty hallintovirkamiehen virkaan oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen liittyvien asioiden pääosaston, "Civil justice, rights and citizenship" -linjan, "Civil justice" -yksikköön siltä osin kuin siinä vahvistetaan hänen palkkaluokakseen A*9, palkkataso 2 ja hänen ikänsä kertymisen alkamisajankohdaksi 1.2.2005, on kumottava.
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Palkkaluokkaan A6 (josta on tullut A*10) kuuluvana virkamiehenä työskentelevä kantaja nimitettiin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 22 päivänä maaliskuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 723/2004⁽¹⁾ voimaantulon jälkeen hallintovirkamiehen virkaan kilpailun KOM/A/11/01 läpäisseenä henkilönä, jota koskeva ilmoitus oli julkaistu vuonna 2001. Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevaa 12 artiklaa soveltaen hänet luokiteltiin palkkaluokkaan A*9.

Kantaja väittää ensinnäkin, että riidanalaisessa päätöksessä on kyse sellaisesta palkkaluokan alentamisesta, joka on vastoin oikeudellista kehystä, joka muodostui sitä kilpailua koskevasta ilmoituksesta, jonka hän oli läpäissyt, ja jolla loukattiin hänen mahdollisuuksiaan urakehitykseen. Hän vetoaa myös henkilöstösääntöjen 4, 5, 29 ja 31 artiklan rikkomiseen sekä hyvän hallinnon periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen.

Kantajan mukaan mainitulla päätöksellä loukataan lisäksi yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita. Yhtäältä nimittäin saman kilpailun tai samantasoisien kilpailun läpäis-

seiden henkilöiden luokittelu palkkaluokkiin vahvistettiin eri tavoin sen mukaan, tapahtuiko palvelukseen ottaminen ennen asetuksen N:o 723/2004 voimaantuloa vai sen jälkeen. Toisaalta kantajan ikälisä oli vahvistettu ilman, että otettiin huomioon ikälisää, jonka hän oli saanut palkkaluokkaan A*10 kuuluvana virkamiehenä, mikä on vastoin niitä sääntöjä, joita on sovellettava erityisesti virkamiehen nimittämisessä väliaikaiseksi toimihenkilöksi.

Lopuksi kantaja vetoaa luottamuksensuojan periaatteeseen siltä osin kuin hän saattoi odottaa tulevansa nimitetyksi kilpailua koskevassa ilmoituksessa ilmoitettuun palkkaluokkaan.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 27.4.2004, s. 1.

Kanne 2.3.2006 — Da Silva v. komissio

(Asia F-21/06)

(2006/C 108/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Joao Da Silva (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat G. Vandersanden ja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanne on otettava tutkittavaksi ja se on todettava perustelluksi, siihen sisältyvä lainvastaisuusväite mukaan lukien
- kantajan nimittäminen palkkaluokkaan A*14, tasolle 2, joka sisältyy 18.5.2005 tehtyyn päätökseen, jolla kantaja nimitettiin päälliköksi, on kumottava
- kantaja on palautettava palkkaluokkaan ja palkkatasolle, joihin hänet tavallisesti pitäisi olla määritetty (tai uusissa henkilöstösäännöissä käyttöön otettujen palkkaluokkien ja palkkatasojen mukaan niitä vastaavaan palkkaluokkaan ja palkkatasolle) henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti 7.11.2003 julkaistun avointa toimea koskevan ilmoituksen mukaan (palkkaluokan A2 päällikön avointa virkaa koskeva ilmoitus)

- kantajan ura on muodostettava kokonaan uudestaan siten, että täten korjatun palkkaluokkaan ja palkkatasolle nimittämisen vaikutukset alkavat taannehtivasti siitä päivästä, kun kantaja nimitettiin, ja kantajalle on maksettava viivästyskorjokkoja
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio julkaisi 7.11.2003 palkkaluokan A2 päällikön avointa virkaa koskevan ilmoituksen henkilöstösääntöjen 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kantaja, palkkaluokan A3, taso 7, osastopäällikkö, joka hoiti tätä virkaa väliaikaisesti, päätti esittää hake-
muksen.

Kantaja nimitettiin avoimeen virkaan 18.5.2005 tehdyllä päätöksellä ja hänen palkkaluokakseen määrättiin A*14, taso 2, ja voimaantulon ajankohdaksi vahvistettiin 16.9.2004.

Kantaja väittää kanteessaan, että tämä palkkaluokka on alhaisempi kuin avointa virkaa koskevassa ilmoituksessa mainittu A2, josta on tullut A*15. Lisäksi tämä palkkaluokka on alhaisempi kuin kantajan palkkaluokka ennen hänen nimittämistään päällikön virkaan, silloin kun hän toimi osastopäällikkönä. Kantajan mukaan tämä lopputulos ei ole johdonmukainen sen seikan kanssa, että päällikön virkaan kuuluu vaativampia tehtäviä ja enemmän vastuuta.

Kantaja katsoo, että hänen palkkaluokkaan määrittämisellään rikotaan henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 2 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklan 5 kohtaa. Myös useita oikeusperiaatteita on hänen mukaansa loukattu: syrjintäkiellon periaatetta, tehtävän ja palkkaluokan vastaavuuden periaatetta, joka on 7 artiklan 1 kohdan mukaan keskeinen periaate, jolla taataan virkamiesten yhdenvertainen kohtelu, sekä taannehtivuuskiellon, oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita ja hyvän hallinnon ja huolenpitovelvollisuuden periaatteita. Kantajan mukaan asiassa on lisäksi loukattu oikeutta urakehitykseen ja toimittu yksikön edun vastaisesti.

Toissijaisesti kantaja väittää, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta on lainvastainen.

Vaatimukset

- Nimenomainen 14.11.2005 tehty päätös, jolla Euroopan parlamentti on evännyt kantajilta henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisen avun, on kumottava.
- Euroopan parlamentti on veloitettava yhteisvastuullisesti korvaamaan vahinko, joka kantajille on tästä syystä aiheutunut.
- Euroopan parlamentti on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kaikki kantajat, jotka ovat Euroopan parlamentin virkamiehiä tai muita parlamentin palveluksessa olevia henkilöitä, olivat pyytäneet Belgiassa ansaittujen eläkkeidensä siirtoa yhteisön järjestelmään Belgiassa vuonna 1991 annetun lain säännösten mukaisesti. Vuonna 2003 Belgiassa annettiin uusi laki, jossa kantajien mukaan säädettiin kantajien kannalta edullisemmista ehdoista, jotka koskivat uusia tämänkaltaisia siirtoja. Koska kantajat olivat kuitenkin jo siirtäneet eläkkeensä, he eivät voineet hyötyä vuonna 2003 annetun lain säännöksistä.

Kantajat esittivät näin ollen pyynnön henkilöstösääntöjen 24 artiklassa tarkoitettua avun saamiseksi. Euroopan parlamentti, jolla ei ollut aikomusta avustaa virkamiehiään ja muita sen palveluksessa määräämällä olevia henkilöitä mainittujen siirtojen aikaansaamiseksi, hylkäsi tämän pyynnön 14.11.2005 tehdyllä päätöksellä.

Kanteellaan kantajat riitauttavat tämän päätöksen, jonka he katsovat olevan henkilöstösääntöjen 24 artiklan vastainen avun epäminen. Viimeksi mainitun artiklan lisäksi he vetoavat vaatimustensa tueksi huolenpitovelvollisuuden rikkomiseen, syrjintäkiellon periaatteen loukkaamiseen, mielivaltaisen menettelyn kieltoon, perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen, periaatteeseen, jonka mukaan viranomaisten toimet sitovat niitä niiden myöhemmässä toiminnassa sekä harkintavallan väärinkäyttöön.

Kanne 6.3.2006 — Vienne y.m. v. Euroopan parlamentti

(Asia F-22/06)

(2006/C 108/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Philippe Vienne (Bascharage, Luxemburg) ynnä muut (edustajat: asianajajat G. Bounéou ja F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Kanne 3.3.2006 — Abad-Villanueva y.m. v. komissio

(Asia F-23/06)

(2006/C 108/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Roberto Abad-Villanueva ynnä muut (edustajat: asianajajat T. Bontinck ja J. Feld)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Päätökset, joilla kantajille annetaan tiedoksi se, että he siirtävät ura-alueelta toiselle ura-alueelle, on kumottava, siltä osin kuin niissä annetaan heille alempi palkkaluokka kuin palkkaluokka, joka heidän olisi tullut saada henkilöstösääntöjen säännösten perusteella, pidetään voimassa korjauskerroin sekä poistetaan kantajilla olleet ylennyspisteet.
- Virkamiestuomioistuimen on todettava, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 12 artikla on lainvastainen.
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kaikki kantajat ovat tulleet hyväksytyiksi sisäisissä kilpailuissa COM/PA/04 ja COM/PB/04, jotka koskivat ura-alueelta toiselle ura-alueelle siirtymistä ja joita koskevat kilpailuilmotukset oli julkaistu ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa. Sen jälkeen kun uudet henkilöstösäännöt olivat tulleet voimaan, vastaaja on nimittänyt kantajat aikaisempaa korkeammalle ura-alueelle siten, että kunkin kantajan palkkaluokka, ikälisät sekä korjauskerroin pysyivät ennallaan. Kantajien ylennyspisteet sitä vastoin nollattiin.

Kanteessaan kantajat tuovat esiin ensinnäkin sen, että nimityspäätökset ovat henkilöstösääntöjen 31 artiklan ja 62 artiklan sekä henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 2 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 5 artiklan 2 kohdan vastaisia, koska mainittujen säännösten mukaan heidät olisi tullut luokitella heidän kannaltaan edullisempiin palkkaluokkiin. Vastaaja on kantajien mukaan näin ollen yhtäältä loukannut virkamiehen oikeutta tulla otetuksi palvelukseen siihen palkkaluokkaan, joka on ilmoitettu kilpailuilmotuksessa, ja toisaalta syrjinyt kantajia verrattuna sellaisiin henkilöihin, jotka ovat tulleet hyväksytyiksi muissa kilpailuissa, jotka koskevat samoja ura-alueita.

Lisäksi kantajat väittävät, että ei ole olemassa mitään oikeudellista perustaa, jonka nojalla vastaaja voisi edelleen soveltaa heihin korjauskertoimia, joista on säädetty vanhojen ura-alueiden osalta, eikä myöskään oikeudellista perustaa sille, että heiltä voitaisiin viedä ylennyspisteet, jotka heillä oli ”selkärepuissaan”.

Kantajien mukaan riidanalaiset päätökset ovat lisäksi vielä luotamuksensuojan, saavutettujen oikeuksien sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden vastaisia.

Kanne 10.3.2006 — Abarca Montiel ym. v. komissio

(Asia F-24/06)

(2006/C 108/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asiansaiset

Kantajat: Sabrina Abarca Montiel ynnä muut (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 21.11.2005 tekemä se päätös on kumottava, jolla hylättiin kantajien eri päivinä 26.7.2005 ja 17.8.2005 välisenä aikana esittämät valitukset, jotka koskevat hallinnollisia päätöksiä, joissa vahvistettiin jokaisen kantajan palkkaluokka ja palkkataso sekä palkan määrä, ja komission jäsenten kollegion 27.4.2005 tekemän sen päätöksen 7 artiklaa, johon sisältyvät ”Yleiset täytäntöönpanosäännökset, jotka koskevat siirtymätoimenpiteitä, joita sovelletaan Brysselin päivähoitopalveluissa työskenteleviin Brysselin infrastruktuuritoimiston palveluksessa oleviin toimihenkilöihin” (yleiset täytäntöönpanosäännökset), ja tämän päätöksen liitettä I ja II
- siltä osin kuin on tarpeellista, myös ne päätökset on kumottava, joita edellä mainitut valitukset koskivat
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka ovat tällä hetkellä Brysselin päivähoitopalveluiden toimintaan sijoitettuja sopimussuhteisia toimihenkilöitä, hoitivat näitä samoja tehtäviä jo ennen nimittämistään Belgian lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien työsopimusten nojalla. Kantajat riitauttavat palkkaluokkiensa ja palkkatasojensa vahvistamisen sekä palkkojensa määrän, jotka vastaaja vahvisti, kun kantajat nimitettiin sopimussuhteisiksi toimihenkilöiksi.

Kanteensa ensimmäisessä oikeudellisessa perusteessa kantajat väittävät, että yleisten täytäntöönpanosääntöjen ja muiden komission sopimussuhteisia työntekijöitä koskevien sääntöjen mukaisesti, kun otetaan huomioon kantajien tehtävänimike ja virkaikä, heidän tehtäväryhmäkseen olisi pitänyt vahvistaa tehtäväryhmä III tehtäväryhmän II sijaan.

Toisessa oikeudellisessa perusteessa kantajat arvostelevat muun muassa sitä, että heille ei makseta yleisten täytäntöönpanosääntöjen 6 artiklassa säädettyä vähimmäispalkkaa.

Kolmannessa oikeudellisessa perusteessaan kantajat väittävät, että muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan 2 kohtaa ja komission ja päivähoitopalveluiden Belgian lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan henkilöstön edustajien välillä 22.1.2002 tehtyä sopimuspöytäkirjaa on rikottu ja että syrjintäkiellon periaatetta ja sosiaaliturvaa koskevia yleisiä periaatteita on loukattu. Täsmällisemmin kantajille taattavaa palkkausta koskevassa laskutoimituksessa ei olisi pitänyt ottaa huomioon perheavustuksia.

Kanne 10.3.2006 — Ider ym. v. komissio

(Asia F-25/06)

(2006/C 108/62)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Béatrice Ider ynnä muut (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 21.11.2005 tekemä se päätös on kumottava, jolla hylättiin kantajien 26.7.2005 esittämät valitukset, jotka koskevat hallinnollisia päätöksiä, joissa vahvistettiin jokaisen kantajan palkkaluokkaan ja palkkatasolle määrittäminen ja palkan määrä, ja komission jäsenten kollegion 27.4.2005 tekemän sen päätöksen 8 artiklaa, johon sisältyvät ”Yleiset täytäntöönpanosäännökset, jotka koskevat siirtymätoimenpiteitä, joita sovelletaan Brysselin päivähoitopalveluissa työskenteleviin Brysselin infrastruktuuritoimiston palveluksessa oleviin toimihenkilöihin”, ja tämän päätöksen liitettä I ja II
- siltä osin kuin on tarpeellista, myös ne päätökset on kumottava, joita edellä mainitut valitukset koskevat
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka ovat tällä hetkellä Brysselin päivähoitopalvelujen toimintaan sijoitettuja sopimussuhteisia toimihenkilöitä, hoitivat näitä samoja tehtäviä jo ennen nimittämistään Belgian lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien työsopimusten nojalla. Kantajat riitauttavat palkkaluokkiensa ja palkkatasojensa vahvistamisen sekä palkkojensa määrän, jotka vastaaja vahvisti, kun kantajat nimitettiin sopimussuhteisiksi toimihenkilöiksi.

Kanteensa ensimmäisessä oikeudellisessa perusteessa kantajat väittävät, että komission ja päivähoitopalveluiden Belgian lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan henkilöstön edustajien välillä 22.1.2002 tehdyn sopimuspöytäkirjan mukaisesti heidät olisi pitänyt määrittää ylempään palkkaluokkaan. Kantajien mukaan heidän määrittämisensä tehtäväryhmään I, tasolle 1, muodostaa ilmeisen arviointivirheen ja sillä loukataan syrjintäkiellon periaatetta siltä osin kuin heitä pidetään aloittelijoina, joilla ei ole minkäänlaista työkokemusta, vaikka heidän virkikänsä on huomattava.

Toisessa kanneperusteessaan kantajat vetoavat siihen, että muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan 2 kohtaa ja edellä mainittua sopimuspöytäkirjaa on rikottu ja että sosiaaliturvaa koskevia yleisiä periaatteita on loukattu. Täsmällisemmin kantajille taattavaa palkkausta koskevassa laskutoimituksessa ei olisi pitänyt ottaa huomioon perheavustuksia.

Kanne 10.3.2006 — Bertolete ym. v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia F-26/06)

(2006/C 108/63)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Marli Bertolete ynnä muut (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 21.11.2005 tekemä se päätös on kumottava, jolla hylättiin kantajien 26.7.2005 esittämät valitukset, jotka koskevat hallinnollisia päätöksiä, joissa vahvistettiin jokaisen kantajan palkkaluokka ja palkkataso sekä palkan määrä, ja komission jäsenten kollegion 27.4.2005 tekemän sen päätöksen 7 artiklaa, johon sisältyvät ”Yleiset täytäntöönpanosäännökset, jotka koskevat siirtymätoimenpiteitä, joita sovelletaan Brysselin päivähoitopalveluissa työskenteleviin Brysselin infrastruktuuritoimiston palveluksessa oleviin toimihenkilöihin” (yleiset täytäntöönpanosäännökset), ja tämän päätöksen liitettä I ja II

- siltä osin kuin on tarpeellista, myös ne päätökset on kumottava, joita edellä mainitut valitukset koskivat
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka ovat tällä hetkellä Brysselin päivähoitopalveluiden toimintaan sijoitettuja sopimussuhteisia toimihenkilöitä, hoitivat näitä samoja tehtäviä jo ennen nimittämistään Belgian lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien työsopimusten nojalla. Kantajat riitauttavat palkkaluokkiensa ja palkkatasojensa vahvistamisen sekä palkkojensa määrän, jotka vastaaja vahvisti, kun kantajat nimitettiin sopimussuhteisiksi toimihenkilöiksi.

Kanteensa ensimmäisessä oikeudellisessa perusteessa kantajat väittävät, että ottaen huomioon heidän tehtävänimikkeensä ja virkaikänsä, yleisten täytäntöönpanosäännösten ja muiden komission sopimussuhteisia toimihenkilöitä koskevien säännösten mukaisesti heidän tehtäväryhmäkseen olisi pitänyt vahvistaa tehtäväryhmä III, eikä tehtäväryhmää II.

Toisessa oikeudellisessa perusteessa kantajat väittävät muun muassa, että heille ei makseta yleisten täytäntöönpanosäännösten 6 artiklassa säädettyä vähimmäispalkkausta.

Kolmannessa oikeudellisessa perusteessaan kantajat väittävät, että muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan 2 kohtaa ja komission ja päivähoitopalveluiden Belgian lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan henkilöstön edustajien välillä 22.1.2002 tehtyä sopimuspöytäkirjaa on rikottu ja että syrjintäkiellon periaatetta ja sosiaaliturvaa koskevia yleisiä periaatteita on loukattu. Täsmällisemmin kantajille taattavaa palkkausta koskevassa laskutoimituksessa ei olisi pitänyt ottaa huomioon perheavustuksia.

Kanne 10.3.2006 — Lofaro v. komissio

(Asia F-27/06)

(2006/C 108/64)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Alessandro Lofaro (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja J.-L. Laffineur)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- päätös, joka tehtiin 6.6.2005 ja joka koskee kantajan koeajan pidentämistä kuudella kuukaudella ja 28.9.2005 tehty päätös irtisanoa hänet koeajan päättyessä sekä koeajan päättymisen yhteydessä suoritettavat arvioinnit, joihin nämä kaksi päätöstä perustuvat, on kumottava
- työsopimusten tekoon valtuutetun viranomaisen 23.11.2005 tekemä päätös kantajan oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä on tarvittaessa kumottava
- vastaaja on veloitettava maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena oikeudenmukaisen ja kohtuullisen arvion perusteella 85 473 euroa aineellisesta vahingosta ja 50 000 euroa henkisestä kärsimyksestä sillä varauksella, että korvausvaatimuksen määrä voi oikeudenkäynnin aikana suurentua tai pienentyä
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on entinen komission väliaikainen toimihenkilö, oli otettu palvelukseen 16.9.2004 alkaen 15.9.2009 saakka sellaisen sopimuksen perusteella, jossa määrättiin kuuden kuukauden koeajasta muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 14 artiklan mukaisesti. Vastaaja irtisanoi mainitun sopimuksen sen jälkeen kun oli laadittu ensimmäinen negatiivinen arviointikertomus, pidennetty koeaikaa ja laadittu toinen negatiivinen arviointikertomus.

Kantaja vetoaa kanteessaan siihen, että vastaaja teki ilmeisiä arviointivirheitä. Vastaaja loukkasi myös yleisiä periaatteita, jotka koskevat oikeutta ihmisarvoiseen kohteluun ja puolustautumiseen, ja esitti tarpeettomia moitteita.

Virkamiestuomioistuimen määräys 21.3.2006 — Marengo v. komissio

(Asia F-96/05) ⁽¹⁾

(2006/C 108/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 10, 14.1.2006.

III

(Tiedotteita)

(2006/C 108/66)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 96, 22.4.2006

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 86, 8.4.2006

EUVL C 74, 25.3.2006

EUVL C 60, 11.3.2006

EUVL C 48, 25.2.2006

EUVL C 36, 11.2.2006

EUVL C 22, 28.1.2006

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
